

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IV — Nr. 299

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÎRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 24 noiembrie 1992

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÎRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ORDINE	
580. — Hotărîre de modificare și completare a Hotărîrii Guvernului nr. 354/1990 privind înființarea Fundației Culturale Române	1—4	954/270. — Ordin al ministrului muncii și protecției sociale și ministrului sănătății privind comunicarea, cercetarea, înregistrarea, raportarea și evidența accidentelor de muncă și a bolilor profesionale	13—14
653. — Hotărîre privind aprobarea „Normelor tehnice de evaluare privind vinzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare” și a „Condițiilor privind organizarea licitațiilor de vânzare a clădirilor de locuit și a spațiilor cu altă destinație din cadrul acestora, precum și a locuințelor construite din fondurile unităților economice și bugetare”	4—7	44852/1413/1980. — Norme tehnice cu caracter metodologic privind cercetarea și evidența accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, elaborate de Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății	14—27
679. — Hotărîre privind aprobarea divizării Societății Comerciale „Celhart—Donaris” — S.A. Brăila	8—13	1079. — Ordin al ministrului economiei și finanțelor pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Gărzii financiare	28—34
		★	
		Rectificare	35

HOTĂRÎRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÎRE

de modificare și completare a Hotărîrii Guvernului nr. 354/1990 privind înființarea Fundației Culturale Române

Guvernul României hotărăște:

Art. I. — Hotărîrea Guvernului nr. 354 din 2 aprilie 1990 privind înființarea Fundației Culturale Române se completează și se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Modul de organizare și funcționare, precum și atribuțiile Fundației Culturale Române se stabilesc prin statutul anexă, care face parte din prezenta hotărîre.”

2. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Fundația Culturală Română poate produce, edita și difuza reviste, cărți și alte publicații de profil, material audiovizual, precum și alte asemenea produse culturale.

Fundația asigură sau, în asociere, poate înființa, în condițiile legii, entități economice cu caracter lucrativ, ale căror activități sînt compatibile cu scopurile sale

statutare, utilizând profiturile realizate în satisfacerea acestor scopuri, după plata impozitului pe profit, stabilit potrivit dispozițiilor legale.

Fundația poate înființa filiale în țară și în străinătate.”

Art. II. — Articolele 7 și 8 se abrogă.

PRIM-MINISTRU
THEODOR STOLOJAN

București, 22 septembrie 1992.
Nr. 580.

Contrasemnează :

Ministrul culturii,
Ludovic Spiess

Ministrul afacerilor externe,
Adrian Năstase

Ministrul economiei și finanțelor,
George Danielescu
pt. Ministrul bugetului, veniturilor
statului și controlului financiar,

Nicolae Văcăroiu,
secretar de stat

ANEXĂ

STATUTUL DE FUNCȚIONARE ȘI ORGANIZARE
a Fundației Culturale Române

CAPITOLUL I

Funcționare
(Denumire, natură juridică, sediu, obiect, scopuri,
patrimoniu)

Art. 1. — Fundația Culturală Română este persoană juridică autonomă și funcționează ca instituție culturală, de utilitate publică, apolitică, pe durată nelimitată.

Art. 2. — Fundația are sediul în București, Aleea Alexandru nr. 38, putînd deschide filiale în alte localități din țară sau din străinătate.

Art. 3. — Obiectul activității Fundației Culturale Române îl constituie desfășurarea unor programe de schimburi cu caracter cultural, artistic, științific, educativ, documentar, între persoane fizice, instituții neguvernamentale, asociații profesionale interesînd sfera sa de activitate, pentru favorizarea cunoașterii și răspîndirii culturii române, stabilirii de legături culturale și spirituale cu românii și originarii din România, precum și stimularea cunoașterii altor culturi, îndeosebi a celor interferate spațiului spiritualității românești oriunde în lume.

Art. 4. — În acest scop, Fundația Culturală Română :

— menține și întărește legăturile cu românii din afara frontierelor țării, precum și cu persoanele care aparțin spațiului spiritualității românești, în vederea păstrării identității lor culturale, de limbă și tradiții ;

— promovează și sprijină activitățile de studiu și cercetare cu privire la istoria și civilizația românilor ;

— menține legături cu asociații culturale și ligi de prietenie din străinătate ;

— acordă burse și organizează cursuri lingvistice, de istorie și cultură, în țară și în străinătate ;

— dotează biblioteci, institute de învățămînt, centre culturale și așezăminte, din țară și străinătate, cu publicații, cărți, mobilier etc. ;

— organizează sau participă la expoziții, spectacole, concerte și alte manifestări cultural-artistice ;

— produce, editează și difuzează cărți și reviste, material audiovizual, precum și alte asemenea produse culturale ;

— organizează orice alte acțiuni compatibile cu obiectul său de activitate.

Art. 5. — Patrimoniul Fundației Culturale Române se compune din bunurile imobiliare și mobiliare trecute în administrarea sa prin actul de înființare sau dobîndite ulterior, potrivit legii.

Finanțarea cheltuielilor de întreținere și funcționare se asigură din :

— venituri proprii ;

— donații acordate de persoane fizice și juridice ;

— subvenții de la bugetul de stat.

Fundația Culturală Română dispune de cont bancar.

Art. 6. — Liberalitățile de orice fel vor putea fi acceptate, potrivit legii, numai dacă nu sînt grevate de condiții sau sarcini care ar afecta autonomia fundației sau de natură să-i impună o conduită morală contrară obiectului de activitate și scopurilor stabilite prin prezentul statut.

Art. 7. — Fundația poate înființa, potrivit legii, entități economice proprii, cu capital exclusiv al fundației, realizat din venituri proprii sau din donații, precum și în asociere cu alte capitaluri, beneficiind de profiturile rămase după plata impozitului pe profit datorat în condițiile legii.

De asemenea, în îndeplinirea obiectivelor statutare, fundația va putea încheia convenții de cooperare economică sau cu caracter de mutualitate cu alte persoane juridice române ori străine.

CAPITOLUL II

Organizare și administrare

Art. 8. — Organele de conducere și administrare ale Fundației Culturale Române sînt :

- Consiliul director ;
- Consiliul de administrație ;
- Forumul.

Art. 9. — *Consiliul director* este organul de conducere al Fundației Culturale Române.

Consiliul este alcătuit din președinte și 22 membri. În compunerea consiliului intră 2 vicepreședinți, dintre care unul executiv, salarizat, secretarul executiv, conducătorii departamentelor funcționale, Centrului de Studii Transilvane, publicațiilor și editurii fundației, reprezentanții unor instituții publice cu activități similare celei desfășurate de fundație, precum și 3 membri, personalități prestigioase din lumea culturii.

Instituțiile publice reprezentate în consiliu sînt : Academia Română, Ministerul Culturii, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Învățămîntului și Științei.

Reprezentanții instituțiilor publice împreună cu șefii departamentelor funcționale, ai Centrului de Studii Transilvane, publicațiilor și editurii aleg prin vot secret, cu majoritate simplă, cei 3 membri, personalități prestigioase din lumea culturii.

Art. 10. — Atribuțiile consiliului director sînt următoarele :

- alege și revocă președintele fundației ;
- aprobă și modifică programele de activitate ale fundației ;
- face propuneri pentru bugetul de venituri și cheltuieli, care se aprobă în condițiile prevăzute de lege ;
- face acte de dispoziție privind valori mai mari de 200.000 lei ; nu pot fi înstrăinate, cu indiferență titlu sau grevate, bunurile proprietate de stat date în administrație fundației ;
- hotărăște, în condițiile legii, înființarea de entități economice cu scop lucrativ ;
- stabilește structura organizatorică, atribuțiile compartimentelor funcționale și ale angajaților ;
- numește comisia de cenzori, alcătuită din 3 membri ;
- ia orice altă măsură care nu este interzisă prin lege sau care nu este dată prin statut în competența unui alt organ.

Art. 11. — Consiliul director își desfășoară activitatea în prezența a cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor săi și adoptă hotărîri cu majoritate de două treimi, afară de cazurile în care prin statut se prevede altfel.

Art. 12. — Președintele fundației este o personalitate de prestigiu național și internațional, neangajată politic.

El este ales cu o majoritate de două treimi din totalul numărului membrilor consiliului director, pe o perioadă de 4 ani.

Președintele poate fi revocat sau suspendat din funcție pentru săvîrșirea unor grave încălcări ale prevederilor statutului.

Mandatul președintelui se reînnoiește la fiecare patru ani.

Art. 13. — Președintele reprezintă fundația în toate actele sale și realizează conducerea operativă a acesteia. Președintele conduce de asemenea activitatea consiliului de administrație.

Art. 14. — Vicepreședinții și secretarul executiv sînt numiți de președinte, la propunerea comitetului director.

Art. 15. — Vicepreședinții cooperează cu președintele, în limita competențelor atribuite, la realizarea activității fundației.

În absența președintelui, vicepreședintele executiv îndeplinește toate atribuțiile acestuia.

Art. 16. — Secretarul executiv urmărește aducerea la îndeplinire a hotărîrilor organelor de conducere ale fundației și coordonează activitatea personalului salariat al acesteia.

Art. 17. — *Consiliul de administrație* este organul de coordonare a activității curente a Fundației Culturale Române și este alcătuit din 5 membri, dintre membrii consiliului director, după cum urmează : președinte, vicepreședintele executiv, secretarul executiv, directorul economic și cîte unul dintre directorii departamentelor funcționale, desemnat prin rotație.

Art. 18. — Atribuțiile consiliului de administrație sînt următoarele :

- elaborează programul de activitate al fundației și bugetul de venituri și cheltuieli, care sînt supuse aprobării consiliului director ;
- analizează și aprobă propunerile președintelui fundației privind activitățile curente ale acesteia, precum și modul de organizare și finanțare a activităților ;
- acceptă liberalitățile în condițiile prevăzute de statut și stabilește destinația ce urmează a fi dată acestora, ținînd seama de clauzele ori sarcinile impuse de autor, precum și de interesele de utilitate publică ale fundației ;
- aprobă actele de dispoziție pentru valori de pînă la 200.000 lei, informînd despre aceste măsuri, ulterior, consiliul director ;
- întocmește raportul de activitate al fundației și bilanțul contabil, pe care le prezintă consiliului director ;
- aprobă Regulamentul interior de funcționare a fundației ;
- îndeplinește alte atribuții stabilite de consiliul director.

Art. 19. — Consiliul de administrație se întrunește în fiecare lună, precum și la solicitarea președintelui.

Deciziile se iau cu majoritatea membrilor prezenți.

Art. 20. — Structura organizatorică a fundației este constituită din următoarele departamente : Cercetare, Analiză și Programe, Relații Internaționale — Educație și Învățămînt, Schimburi Culturale, Diaspora, Casa de Presă și Editură, Analiză Economică, Finanțare, Contabilitate, Centrul de Studii Transilvane.

Art. 21. — Activitatea financiară, a fundației este verificată de o comisie de cenzori, care funcționează potrivit legislației în vigoare.

CAPITOLUL III

Membri de onoare. Forumul României

Art. 22. — Fundația Culturală Română poate acorda titlul de membru de onoare al fundației unor persoane care s-au ilustrat prin contribuții remarcabile în promovarea culturii și spiritualității românești, sau

care au consolidat, prin activitatea lor, prestigiul moral al fundației și nu susțin programatic și activ puncte de vedere cu caracter extremist, de intoleranță națională, rasială sau confesională.

Membrii de onoare pot proveni dintre :

— reprezentanții comunităților etnice sau spirituale românești de pretutindeni, indiferent de apartenența statală, confesională și de opțiunile politice ;

— personalități culturale, artistice, științifice, din țară și străinătate, care contribuie la realizarea scopurilor formulate prin prezentul statut ;

— membri ai uniunilor și asociațiilor de creație, organizațiilor profesionale și cultelor ;

Titlul de membru de onoare este acordat de consiliul director, la propunerea consiliului de administrație sau a președintelui fundației.

Art. 23. — Forumul se constituie prin participarea următoarelor persoane :

— membrii consiliului director al fundației și membrii de onoare ai fundației ;

— reprezentanți ai uniunilor și asociațiilor de creație ;

— reprezentanți ai organizațiilor profesionale de ziariști ;

— membri ai asociațiilor profesionale ale oamenilor de cultură, știință și învățământ ;

— reprezentanți ai principalelor culte din România ;

— delegați ai comunităților românești sau de limbă română, din străinătate, interesate în realizarea scopurilor fundației.

Hotărârile forumului au un caracter de recomandare.

Art. 24. — Forumul fundației se constituie în reuniuni ordinare o dată la patru ani, iar în reuniuni extraordinare, ori de câte ori este nevoie.

Art. 25. — Modul de desemnare și convocare a participanților, fixarea ordinii de zi, desfășurarea dezbatărilor, precum și procedura de adoptare a hotărârilor se stabilesc printr-un regulament aprobat de către consiliul director.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 26. — Fundația va pregăti și publica anual un raport general cu privire la activitatea desfășurată.

Art. 27. — Încetarea activității Fundației Culturale Române poate avea loc numai ca urmare a hotărârii de dizolvare, luată cu o majoritate de patru cincimi din numărul membrilor consiliului director.

Condițiile lichidării patrimoniului se stabilesc prin actul de dizolvare.

Art. 28. — Până la alegerea consiliului director, fundația va fi condusă de un consiliu provizoriu, alcătuit din președinte, vicepreședinți, secretar executiv, conducătorii departamentelor funcționale, ai publicațiilor, Editurii și Centrului de Studii Transilvane.

În termen de o lună de la adoptarea statutului, consiliul provizoriu va proceda la organizarea și definitivarea consiliului director, potrivit normelor prezentului statut.

Art. 29. — Prevederile prezentului statut se completează cu dispozițiile legale în vigoare.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R I E

privind aprobarea „Normelor tehnice de evaluare privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare” și a „Condițiilor privind organizarea licitațiilor de vânzare a clădirilor de locuit și a spațiilor cu altă destinație din cadrul acestora, precum și a locuințelor construite din fondurile unităților economice și bugetare”

În temeiul dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare,

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — Se aprobă „Normele tehnice de evaluare privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare” și „Condițiile privind organizarea licitațiilor de vânzare a clădirilor de locuit

și a spațiilor cu altă destinație din cadrul acestora, precum și a locuințelor construite din fondurile unităților economice și bugetare“.

PRIM-MINISTRU
THEODOR STOLOJAN

București, 15 octombrie 1992.
Nr. 658.

Contrasemnează :

p. Ministrul lucrărilor publice
și amenajării teritoriului,
Victor Dumitrache,
secretar de stat
Ministrul economiei și finanțelor,
George Danielescu
Ministrul bugetului,
veniturilor statului și controlului
financiar,
Florian Bercea
Secretari de stat în
Departamentul pentru Administrația
Publică Locală,
Doru Viorel Ursu
Teodor Mircea Vaida

NORME TEHNICE DE EVALUARE

privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 85/1992

Prevederi generale

La evaluarea lucrărilor executate la clădirile ce fac obiectul scoaterii la licitație se va ține seama de prețurile la zi în activitatea de construcții.

În acest scop, documentația tehnico-economică se va întocmi în conformitate cu :

— prevederile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale hotărârilor Guvernului nr. 608/1990, 1109/1990, 1355/1990, 464/1991, 776/1991 și 26/1992, corespunzător perioadelor de referință pentru determinarea prețurilor lucrărilor de construcții aferente ;

— prevederile Hotărârii Guvernului nr. 449/1990 privind unele modificări și completări ale reglementărilor în vigoare referitoare la întocmirea devizelor în activitatea de investiții și reparații ;

— Normele Ministerului Economiei și Finanțelor nr. 71906/1992 privind reevaluarea mijloacelor fixe în conformitate cu prevederile art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 26/1992.

A. Stabilirea prețului de începere a licitațiilor pentru clădirile de locuit și spațiile cu altă destinație, aflate în diferite faze de execuție, care nu pot fi terminate din fondurile statului sau din fondurile unităților economice ori bugetare

Prețul de pornire a licitației se va determina astfel :

1. În cazul în care clădirea este destinată numai funcțiunii de locuit, se va întocmi o singură situație conținând valoarea lucrărilor executate, pe categorii de lucrări.

În cazul în care în clădire sînt executate lucrări și pentru spații cu altă destinație decît cea de locuit, situațiile se vor întocmi separat pentru :

a) lucrări comune pentru locuințe și spații cu altă destinație ;

b) lucrări aferente exclusiv locuințelor ;

c) lucrări aferente exclusiv spațiilor cu altă destinație.

Departajarea valorilor aferente locuințelor și spațiilor cu altă destinație din situațiile privind lucrările comune se va face pe baza coeficienților folosiți la elaborarea devizelor de lucrări.

2. Valoarea lucrărilor executate se va determina prin însumarea valorilor lucrărilor aferente spațiilor respective (de locuit sau cu altă destinație) cu cotele-părți din lucrările comune ce revin fiecăruia din aceste spații.

Calculul acestor valori se va face pe baza situațiilor întocmite pe etape de liberalizare a prețurilor, actualizate prin aplicarea indicilor stabiliți prin Normele Ministerului Economiei și Finanțelor nr. 71906/1992 privind reevaluarea mijloacelor fixe în conformitate cu prevederile art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 26/1992.

Situațiile conținînd valoarea lucrărilor, indiferent de beneficiar, vor cuprinde toate lucrările executate la zi, urmînd ca după desfășurarea licitației să se facă eventualele regularizări de plăți între vânzători și beneficiarii care au participat la realizarea obiectivelor respective.

La totalul valorii lucrărilor executate se vor adăuga :

a) costul energiei electrice pentru iluminatul locurilor de muncă aferent lucrărilor executate la lumina artificială ;

b) cheltuielile efectuate pentru lucrările executate pe timp friguros ;

c) cheltuielile pentru fonduri de tehnică nouă ;

d) sporuri prevăzute de lege pentru activitatea de construcții-montaj ;

e) valoarea cheltuită din cota de cheltuieli diverse și neprevăzute ;

f) cota aferentă obiectului din lucrările efectiv executate pentru organizare de șantier (maximum 3,5%);

g) cheltuielile de proiectare aferente obiectului ;

h) alte cheltuieli efectuate din cele prevăzute în de-
vizul contractat, aferente obiectului.

La valoarea astfel determinată se adaugă un comi-
sion de 1% pentru acoperirea cheltuielilor de evi-
dență și vânzare ale unităților beneficiare.

Prețul astfel format, distinct pentru locuințe cît și
pentru spații cu altă destinație, este prețul de înce-
pere a licitației.

**B. Stabilirea prețului de începere a licitațiilor
pentru locuințele din clădirile terminate, finanțate
din fondurile statului și din fondurile unităților
economice sau bugetare, care nu fac obiectul
unui contract de închiriere sau pentru care
nu s-a emis un ordin de repartizare**

1. Pentru locuințele terminate înainte de 1 ianua-
rie 1990 și executate potrivit legislației existente în
acea perioadă, prețul se determină conform preveder-
ilor Decretului-lege nr. 61/1990, corectat cu indicii
aferenți stabiliți prin Normele Ministerului Economiei
și Finanțelor nr. 71906/1992 de aplicare a prevederilor
art. 4 din Hotărîrea Guvernului nr. 26/1992.

2. Pentru locuințele terminate, a căror execuție a
continuat și după data de 1 ianuarie 1990, prețul se
determină prin aplicarea prevederilor Hotărîrii Gu-
vernului nr. 608/1990 și a indicilor stabiliți prin
Normele Ministerului Economiei și Finanțelor nr.
71906/1992 de aplicare a prevederilor art. 4 din Hotă-
rîrea Guvernului nr. 26/1992, pentru fiecare din peri-
oadele de execuție respective.

CONDIȚII

**privind organizarea licitațiilor de vânzare
a clădirilor de locuit și a spațiilor cu altă destinație
din cadrul acestora, precum și a locuințelor construite
din fondurile unităților economice și bugetare
pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 85/1992**

A. Dispoziții cu caracter general

1. Licitațiile care se realizează în baza Legii nr.
85/1992 sînt organizate de consiliile locale, precum și
de ceilalți deținători de clădiri de locuit sau titulari
de investiții.

2. Organizarea acțiunii de licitare poate fi încre-
dîntată, de consiliile locale, consiliilor de administra-
ție ale regiilor autonome sau societăților comerciale
care au în administrare fondurile de stat pentru in-
vestiții sau unor unități specializate.

La nivelul societăților comerciale cu capital de stat
și al instituțiilor bugetare deținătoare de clădiri de
locuit, organizarea licitațiilor este în sarcina consiliilor
de administrație ale acestora.

3. Organizatorii licitațiilor publice au următoarele
atribuții :

a) analizează și supun aprobării consiliilor locale și,
respectiv, împuterniciților mandatați să reprezinte in-
teresele capitalului de stat, lista clădirilor ce se scot la
licitație și programul calendaristic de desfășurare a
acțiunii ;

b) stabilesc factorii responsabili pentru elaborarea
documentelor de formare a prețurilor de pornire a
licitației, pentru estimarea valorii necesare terminării
obiectului, precum și pentru elaborarea documentației
de licitație ;

c) fixează condițiile de verificare și aprobare a do-
cumentațiilor pentru stabilirea prețurilor de pornire
a licitației ;

d) propun spre aprobare consiliilor locale, respectiv
împuterniciților mandatați să reprezinte interesele ca-
pitalului de stat, comisiile de licitații pentru fiecare
obiectiv ce se supune licitației publice ;

e) asigură publicitatea licitației și pun la dispoziția
ofertanților documentația de licitație.

4. În urma încheierii acțiunii de licitație, organi-
zatorii vor prezenta consiliilor locale și, respectiv, îm-
puterniciților mandatați să reprezinte interesele capi-
talului de stat raportul privind modul de desfășurare
a acțiunii și rezultatele obținute.

5. Documentele licitației sînt :

a) anunțul licitației ;

b) documentația tehnico-economică de stabilire a
prețului de începere a licitației și a valorii necesare
terminării obiectului ;

c) planul de amplasament, partiuri de bază, sec-
țiuni, fațade și alte planșe de prezentare a clădirii de
locuit ce se scoate la licitație, inclusiv stadiile fizice
realizate ;

d) condițiile de înscriere la licitație (cererea de în-
scriere, formularul de împuternicire pentru partici-
pare la licitație, modul de prezentare a garanțiilor
de participare la licitație și condițiile de terminare a
clădirii) ;

e) condițiile generale și speciale de contractare și
execuție ale obiectului supus licitației publice.

6. Modificarea conținutului documentelor licitației,
după difuzarea lor, poate fi făcută numai de către or-
ganizatori și numai în situații deosebite.

Notificarea modificării documentelor licitației se
face de către organizatori, cu minimum 30 de zile
înainte de termenul de ținare a licitației publice, și se
comunică obligatoriu tuturor celor care au intrat în
posesia documentelor inițiale.

7. În cazul în care este necesar să fie prelungit ter-
menul de înscriere la licitație, ca urmare a unor modi-
ficări survenite, noul termen va fi anunțat public prin
două ziare locale, precum și tuturor celor ce au făcut
cerere de înscriere.

B. Desfășurarea licitației publice

1. Licitația publică avînd ca scop vînzarea unor clădiri de locuit sau spații cu altă destinație, începute din fondurile statului, ale unor clădiri de locuit ale unităților economice sau bugetare, care nu se mai pot termina în aceleași condiții de finanțare, precum și a unor locuințe terminate și neînchiriate sau nerepartizate cetățenilor se desfășoară în ședință deschisă.

2. Ședințele de licitație se desfășoară după un program aprobat și anunțat public cu 30 de zile înaintea datei de ținere a licitației, în cel puțin două zile de largă circulație pe plan local, precum și la sediul primăriei și, respectiv, al unității economice sau bugetare din localitatea respectivă.

3. Anunțul dat publicității, aprobat de organizatori, va cuprinde :

a) adresa poștală și denumirea clădirii sau părții de clădire ce se scoate la licitație ;

b) prezentarea sumară a lucrărilor executate și a facilităților de terminare puse la dispoziția cumpărătorilor ;

c) destinația inițială și valoarea estimată pentru terminarea lucrărilor ;

d) prețul de pornire a licitației, cuantumul garanției ce trebuie depusă la înscriere și contul în care se depune aceasta ;

e) eventuale condiții speciale în vederea terminării lucrărilor ;

f) locul, data și ora de depunere a înscrierii ;

g) locul, data și ora ținerii licitației.

4. Înscrierile de participare la licitație se primesc pînă în ziua programată ținerii licitației, condițiile de participare fiind următoarele :

a) prezentarea chitanței de depunere la C.E.C., în contul stabilit de organizatori, a sumei de participare la licitație, reprezentînd 10% din prețul de pornire a licitației ;

b) prezentarea unei dovezi de constituire la una din bănci sau case de depunere a sumei, reprezentînd valoarea obiectului constituită prin însumarea valorii lucrărilor executate (prețul de pornire a licitației) și cel puțin 30% din valoarea de terminare a lucrărilor ;

c) actul de constituire a asociației de cumpărători, precum și împuternicirea de reprezentare la licitația publică.

Înscrierile de participare, precum și documentele necesare se prezintă la organizatorii licitației.

5 Comisiile de licitații, formate din 5 membri, din care cel puțin 2 specialiști în domeniul construcției clădirilor de locuit, au următoarele obligații :

a) verifică lista participanților și documentele cerute în vederea participării la licitații ;

b) verifică anunțurile publicitare și concordanța acestora cu documentele prevăzute la lit. A pct. 5 lit. c) ;

c) constată autenticitatea certificării datelor de pornire a licitației pe baza documentelor de stabilire a prețului și aprobărilor prevăzute la punctele anterioare ;

d) prezintă condițiile de desfășurare a licitației publice stabilite de organizator și ofertanții admiși ;

e) conduc acțiunea de licitație ;

f) prezintă organizatorilor raportul cuprinzînd concluziile cu privire la desfășurarea licitației în 24 de ore de la încheierea licitației.

6. Verificatorii desfășurării licitației, în număr de 3 persoane numite de consiliile locale și, respectiv, de împuterniciții mandatați să reprezinte interesele capitalului de stat, au următoarele obligații :

a) verifică, prin sondaj, îndeplinirea condițiilor de participare la licitații ;

b) verifică întreaga documentație care a stat la baza desfășurării licitației ;

c) constată dacă s-au îndeplinit condițiile stabilite pentru desfășurarea licitației ;

d) întocmește raportul de adjudecare prin care validează raportul de concluzii al comisiei de licitație sau, după caz, anulează licitația, cu acordul consiliilor locale și, respectiv, al împuterniciților mandatați să reprezinte interesele capitalului de stat.

C. Dispoziții finale

1. În situațiile în care spațiile cu altă destinație decît aceea de locuințe, situate în clădiri de locuit scoase la licitație, nu se vînd o dată cu locuințele, deținătorul sau, după caz, vînzătorul acestora este obligat să asigure condițiile pentru punerea în funcțiune a locuințelor ce sînt în legătură cu spațiile nefinalizate.

2. Din fondul de 1% din valoarea licitației adjudicate, vînzătorul va suporta toate cheltuielile legate de organizarea licitației, inclusiv cele pentru determinarea prețului de începere a licitației și verificarea documentației elaborate.

Activitatea comisiilor de licitație și a verificatorilor va fi remunerată.

3. După verificarea îndeplinirii condițiilor de participare la licitație a celor înscriși și a prezenței acestora în sala de licitație anunțată, comisia de licitație va deschide ședința de licitație care se va desfășura prin strigare, începînd de la prețul anunțat.

4. Ședințele de licitații se țin separat pentru clădirile de locuit sau părți ale acestora, spațiile cu altă destinație din clădirile de locuit scoase la licitație, precum și pentru apartamentele terminate, libere sau necontractate, ce se scot la licitație.

5. Ofertanților necîștigători li se restituie garanția de participare integral, în termen de maximum 5 zile de la data adjudecării și validării licitației.

6. În cazul în care ofertantul cîștigător renunță sau nu se prezintă la contractare, acesta pierde garanția depusă, iar licitația se anulează.

7. În cazul anulării licitației datorită unor cauze care nu sînt în sarcina ofertanților, garanția de participare se restituie acestora în termen de 5 zile de la validarea deciziei de anulare.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÎRE

privind aprobarea divizării Societății Comerciale „Celhart—Donaris” — S.A. Brăila

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă divizarea Societății Comerciale „Celhart—Donaris” — S.A. Brăila și înființarea Societății Comerciale „CET” — S.A. Brăila, persoană juridică română, cu sediul în Brăila, șos. Brăila—Viziru km 10, județul Brăila.

Art. 2. — Societatea Comercială „CET” — S.A. Brăila se va organiza și va funcționa în conformitate cu statutul societății din anexă, care face parte integrantă din prezenta hotărîre, și cu prevederile legale privind societățile comerciale.

Art. 3. — Capitalul social al Societății Comerciale „CET” — S.A. Brăila este de 10.269,5 milioane lei, din care mijloace fixe — 10.249,9 milioane lei și mijloace circulante — 153,3 milioane lei, și se constituie prin preluarea, în urma divizării, a unei părți din capitalul social al Societății Comerciale „Celhart—Donaris” — S.A. Brăila, care rămîne cu un capital social de

51.396,3 milioane lei, din care mijloace fixe — 50.622,9 milioane lei și mijloace circulante — 4.465,7 milioane lei.

Capitalul social al celor două societăți comerciale este reevaluat conform art. 4 din Hotărîrea Guvernului nr. 1213/1990, anexa nr. 1 poziția 65 se modifică corespunzător.

Art. 4. — Activul și pasivul Societății Comerciale „CET” — S.A. Brăila se preiau de către aceasta, conform datelor din bilanțul contabil la data de 30 iunie 1992, pe bază de protocol de predare-primire.

La înființare, Societatea Comercială „CET” — S.A. Brăila va prelua personalul aferent activităților desprinse din cadrul Societății Comerciale „Celhart—Donaris” — S.A. Brăila, care se consideră transferat.

Art. 5. — Ministerul Industriei va aduce la îndeplinire prevederile prezentei hotărîri.

PRIM-MINISTRU

THEODOR STOLOJAN

Contrasemnează :

Ministrul industriei,
Dan Cîntănescu

Ministrul economiei și finanțelor,
George Danielescu

Ministrul bugetului, veniturilor statului
și controlului financiar,
Florian Bercă

București, 20 octombrie 1992.
Nr. 679.

ANEXĂ

S T A T U T U L

Societății Comerciale „CET” — S.A. Brăila

CAPITOLUL I

Denumirea, forma juridică, sediul, durata

ARTICOLUL 1

Denumirea societății

Denumirea societății este Societatea Comercială „CET” — S.A. Brăila.

În toate actele, facturile, anunțurile, publicațiile și alte acte emanînd de la societate, denumirea societății va fi precedată sau urmată de cuvintele „societate pe acțiuni” sau inițialele „S.A.”, de capitalul social și numărul de înregistrare la Registrul comerțului.

ARTICOLUL 2

Forma juridică a societății

Societatea Comercială „CET” — S.A. Brăila este persoană juridică română, avînd forma juridică de societate pe acțiuni. Aceasta își desfășoară activitatea în conformitate cu legile române și cu prezentul statut.

ARTICOLUL 3

Sediul societății

Sediul societății este în România, localitatea Brăila, șos. Vizirului km 10, județul Brăila. Sediul societății poate fi schimbat în altă localitate din România, pe baza hotărîrii adunării generale a acționarilor, potrivit legii.

Societatea poate avea sucursale, filiale, reprezentanțe, agenții situate și în alte localități din țară sau din străinătate.

ARTICOLUL 4

Durata societății

Durața societății este nelimitată, cu începere de la data înregistrării la Registrul comerțului.

CAPITOLUL II

Scopul și obiectul de activitate al societății

ARTICOLUL 5

Scopul societății

Scopul societății este producerea și distribuirea de energie electrică și termică și apă tratată chimic.

ARTICOLUL 6

Obiectul de activitate

Obiectul de activitate al societății este :

- producerea și distribuirea de energie electrică și termică și apă tratată chimic ;
- executarea de lucrări de întreținere și reparații la utilaje și echipamente energetice, electrotehnice etc. ;
- executarea de măsurători și încercări profilactice ;
- studii și lucrări de proiectare energetice.

CAPITOLUL III

Capitalul social, acțiunile

ARTICOLUL 7

Capitalul social

Capitalul social inițial este fixat la suma de 10.269,5 mil. lei împărțit în 2.053.900 acțiuni nominative în valoare de 5.000 lei fiecare, în întregime subscris de acționar.

Capitalul social inițial împărțit în acțiuni nominative de 5.000 lei fiecare, este în întregime subscris de statul român, în calitate de acționar unic și vărsat în întregime la data constituirii societății.

Capitalul social inițial este deținut integral de statul român, ca acționar unic, până la transmiterea acțiunilor din proprietatea statului către terțe persoane fizice sau juridice, române sau străine, în condițiile legii.

ARTICOLUL 8

Acțiunile

Acțiunile nominative ale societății vor cuprinde toate elementele prevăzute de lege.

Acțiunile vor purta timbrul sec al societății și semnătura a doi administratori.

Societatea va ține evidența acțiunilor într-un registru numerotat, sigilat și parafat de președintele consiliului de administrație, care se păstrează la sediul societății.

ARTICOLUL 9

Reducerea sau mărirea capitalului social

Capitalul social poate fi redus sau mărit pe baza hotărârii adunării generale extraordinare a acționarilor, în condițiile și cu respectarea procedurii prevăzute de lege.

ARTICOLUL 10

Drepturi și obligații decurgând din acțiuni

Fiecare acțiune subscrisă și vărsată de acționari potrivit legii, conferă acestora dreptul la un vot în adunarea generală a acționarilor, dreptul de a alege și de a fi ales în organele de conducere, dreptul de a participa la distribuirea profitului, conform prevederilor prezentului statut și dispozițiilor legale, respectiv alte drepturi prevăzute în statut.

Deținerea acțiunii implică adeziunea de drept la statut.

Drepturile și obligațiile legate de acțiuni urmează acțiunile în cazul trecerii lor în proprietatea altor persoane.

Obligațiile societății sînt garantate cu capitalul social al acesteia, iar acționarii răspund în limita valorii acțiunilor pe care le dețin.

Patrimoniul societății nu poate fi grevat de datorii sau alte obligații personale ale acționarilor. Un creditor al unui acționar poate formula pretenții asupra părții din profitul societății, ce i se va repartiza de către adunarea generală a acționarilor sau a cotei-părți convenite acestuia la lichidarea societății, efectuată în condițiile prezentului statut.

ARTICOLUL 11

Cesiunea acțiunilor

Acțiunile sînt indivizibile cu privire la societate, care nu recunoaște decît un proprietar pentru fiecare acțiune.

Cesiunea parțială sau totală a acțiunilor între acționari sau terți se face în condițiile și cu procedura prevăzută de lege.

ARTICOLUL 12

Pierderea acțiunilor

În cazul pierderii unor acțiuni, proprietarul va trebui să anunțe consiliul de administrație și să facă public faptul prin presă, în cel puțin două ziare de largă circulație în localitatea în care se află sediul societății. După 6 luni va putea obține un „duplicat al acțiunii“.

CAPITOLUL IV

Adunarea generală a acționarilor

ARTICOLUL 13

Atribuții

Adunarea generală a acționarilor este organul de conducere al societății, care decide asupra activității acesteia și asigură politica ei economică și comercială.

Adunările generale ale acționarilor sînt ordinare și extraordinare și au următoarele atribuții principale :

a) aprobă structura organizatorică a societății și numărul de posturi, precum și normativul de constituire a compartimentelor funcționale și de producție ;

b) aleg membrii consiliului de administrație și ai comisiei de cenzori, inclusiv cenzorii suplănți, le stabilesc remunerarea, îi descarcă de activitate și îi revocă ;

c) aleg directorul general, îl descarcă de activitate și îl revocă ; directorul general este și președintele consiliului de administrație ;

d) stabilesc salarizarea personalului angajat, în funcție de studii și munca efectiv prestată, cu respectarea limitei minime de salarizare prevăzută de lege ;

e) stabilesc nivelul de salarizare al membrilor consiliului de administrație, directorului general, al membrilor comitetului de direcție și ai comisiei de cenzori, în conformitate cu prevederile legii ;

f) stabilesc bugetul de venituri și cheltuieli și, după caz, programul de activitate pe exercițiul următor ;

g) examinează, aprobă sau modifică bilanțul și contul de profit și pierderi după analizarea rapoartelor consiliului de administrație și al comisiei de cenzori, aprobă repartizarea profitului ;

h) hotărâsc cu privire la contractarea de împrumuturi bancare pe termen lung, inclusiv a celor externe ; stabilesc competențele și nivelul de contractare a împrumuturilor bancare curente, a creditelor comerciale și a garanțiilor ; aprobă orice fel de credit financiar acordat de societate ;

i) hotărâsc cu privire la înființarea și desființarea de sucursale, filiale și agenții ;

j) hotărâsc cu privire la mărirea sau reducerea capitalului social, la modificarea numărului de acțiuni sau a valorii nominale a acestora, precum și la cesiunea acțiunilor ;

k) hotărâsc cu privire la adoptarea sau modificarea statutului, precum și la transformarea formei juridice a societății ;

l) hotărâsc cu privire la comasarea, divizarea, dizolvarea și lichidarea societății ;

m) analizează rapoartele consiliului de administrație privind stadiul și perspectivele societății cu referire la profit și dividende, poziția pe piața internă și internațională, nivelul tehnic, calitatea, forța de muncă, protecția mediului, relațiile cu clienții ;

n) hotărâsc cu privire la acționarea în justiție a membrilor consiliului de administrație, a directorului general și a cenzorilor, pentru paguba pricinuită societății ;

o) hotărâsc în orice alte probleme privind societatea.

Hotărârile în problemele prevăzute la lit. l) vor putea fi aduse la îndeplinire numai după aprobarea lor de către organul care a aprobat constituirea societății, în perioada în care statul este acționar unic.

Atribuțiile adunărilor generale ordinare și extraordinare ale acționarilor se diferențiază potrivit legii.

ARTICOLUL 14

Convocarea adunării generale a acționarilor

Adunarea generală a acționarilor se convoacă de președintele consiliului de administrație sau de unul dintre vicepreședinți, pe baza împuternicirii date de președinte.

Adunările generale ordinare au loc cel puțin o dată pe an, la 2 luni de la încheierea exercițiului economico-financiar, pentru examinarea bilanțului și a con-

tului de profit și pierderi pe anul precedent și pentru stabilirea programului de activitate și bugetului pe anul în curs.

Adunările generale extraordinare se convoacă la cererea acționarilor, reprezentând cel puțin 1/3 din capitalul social, la cererea comisiei de cenzori, precum și în cazul în care capitalul social s-a diminuat cu mai mult de 10% timp de 2 ani consecutiv, cu excepția primilor 2 ani de la înființarea societății.

Adunarea generală va fi convocată de administratori de câte ori va fi nevoie, în conformitate cu dispozițiile din statut, cu cel puțin 15 zile înainte de data stabilită.

Convocarea va fi publicată în Monitorul Oficial al României și într-unul din ziarele de largă circulație din localitatea în care se află sediul societății sau din cea mai apropiată localitate.

Convocarea va cuprinde locul și data ținerii adunării, precum și ordinea de zi, cu arătarea explicită a tuturor problemelor care vor face obiectul dezbaterilor adunării.

Cînd în ordinea de zi figurează propuneri pentru modificarea statutului, convocarea va trebui să cuprindă textul integral al propunerilor.

Adunarea generală a acționarilor se întrunește la sediul societății sau în alt loc din aceeași localitate.

ARTICOLUL 15

Organizarea adunării generale a acționarilor

Adunarea generală ordinară este constituită valabil și poate lua hotărâri dacă la prima convocare acționarii prezenți sau reprezentați dețin cel puțin 2/3 din capitalul social, iar la a doua convocare, dacă dețin cel puțin 1/2 din capitalul social.

Adunarea generală extraordinară este constituită valabil și poate lua hotărâri, dacă la prima convocare acționarii prezenți sau reprezentați dețin cel puțin 3/4 din capitalul social, iar la a doua convocare, dacă dețin cel puțin 1/2 din capitalul social.

Adunarea generală a acționarilor este prezidată de președintele consiliului de administrație, iar în lipsa acestuia, de către vicepreședinte, desemnat de președinte.

Președintele consiliului de administrație desemnează, dintre membrii adunării generale, un secretar care să verifice lista de prezență a acționarilor și să întocmească procesul-verbal al adunării.

Procesul-verbal al adunării se va scrie într-un registru sigilat și parafat. Procesul-verbal va fi semnat de persoana care a prezidat ședința și de secretarul care l-a întocmit.

La ședințele ordinare și extraordinare ale adunării generale a acționarilor, în care se dezbate probleme privitoare la raporturile de muncă cu personalul societății, pot fi invitați și reprezentanții salariaților.

ARTICOLUL 16

Exercitarea dreptului de vot în adunarea generală a acționarilor

Hotărârile adunărilor se iau prin vot deschis.

Acționarii votează, de regulă, prin ridicarea mâinii.

La propunerea persoanei care prezidează sau a unui grup de acționari prezenți sau reprezentați, ce dețin cel puțin 1/4 din capitalul social, se va putea decide ca votul să fie secret.

Votul secret este obligatoriu pentru alegerea membrilor consiliului de administrație și a cenzorilor, pentru revocarea și pentru luarea hotărârilor referitoare la răspunderea administratorilor.

Hotărârile adunării generale sînt obligatorii chiar și pentru acționarii absenți sau care au votat contra.

ARTICOLUL 17

În perioada în care statul este acționar unic, atribuțiile adunării generale a acționarilor vor fi exercitate de împuterniciții mandatați să reprezinte interesele capitalului de stat, potrivit legii.

Împuterniciții mandatați să reprezinte interesele capitalului de stat își desfășoară activitatea în conformitate cu propriul regulament de organizare și funcționare, aprobat de organul care a înființat societatea.

Împuterniciții mandatați vor reprezenta interesele capitalului de stat pînă la aplicarea prevederilor art. 39 din Legea privatizării societăților comerciale nr. 58/1991.

CAPITOLUL V

Consiliul de administrație

ARTICOLUL 18

Organizare

Societatea pe acțiuni este administrată de către consiliul de administrație, compus din 3 administratori aleși de adunarea generală a acționarilor pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea de a fi realesi pe noi perioade de 4 ani, care pot avea calitatea de acționari.

Cînd se creează un loc vacant în consiliul de administrație, adunarea generală a acționarilor alege un nou administrator pentru completarea locului vacant. Durata pentru care este ales noul administrator, pentru a ocupa locul vacant, va fi egală cu perioada care a rămas pînă la expirarea mandatului predecesorului său.

Sînt incompatibile cu calitatea de membru al consiliului de administrație, al comisiei de cenzori și de director persoanele care, potrivit legii, sînt incapabile sau au fost condamnate pentru gestiune frauduloasă, abuz de încredere, fals, înșelăciune, delapidare, măturie mincinoasă, dare sau luare de mită, precum și pentru alte infracțiuni prevăzute de lege referitor la societățile comerciale.

Pînă la transmiterea acțiunilor din proprietatea statului către terțe persoane fizice sau juridice, consiliul de administrație al societății comerciale va fi numit de împuterniciții mandatați să reprezinte interesele capitalului de stat.

Consiliul de administrație este condus de un președinte.

Componența consiliului de administrație se stabilește de adunarea generală a acționarilor.

La prima ședință consiliul de administrație alege dintre membrii săi un președinte și un vicepreședinte.

Consiliul de administrație se întrunește la sediul societății, ori de cîte ori este necesar, la convocarea președintelui sau a unei treimi din numărul membrilor săi. El este prezidat de președinte, iar în lipsa acestuia, de vicepreședinte. Președintele numește un secretar, fie dintre membrii consiliului, fie din afara acestuia.

Pentru valabilitatea deciziilor este necesară prezența a cel puțin 1/2 din numărul membrilor consiliului de administrație și deciziile se iau cu majoritatea absolută a membrilor prezenți.

Dezbaterile consiliului de administrație au loc, conform ordinii de zi stabilite pe baza proiectului comunicat de președinte, cu cel puțin 15 zile înainte. Acestea se consemnează în procesul-verbal al ședinței, care se scrie într-un registru sigilat și parafat de președintele consiliului de administrație. Procesul-verbal se semnează de persoana care a prezidat ședința și de secretar.

Consiliul de administrație poate delega unuia sau mai multor membri ai săi unele împuterniciri pe probleme limitate și poate recurge la experți pentru studierea anumitor probleme.

În relațiile cu terți societatea este reprezentată de către președintele consiliului de administrație pe baza și în limitele împuternicirilor date de adunarea generală a acționarilor, sau în lipsa lui, de către vicepreședinte. Cel ce reprezintă societatea semnează actele care o angajează față de terți.

Membrii consiliului de administrație vor putea exercita orice act care este legat de administrarea societății în interesul acesteia, în limita drepturilor care li se conferă.

Președintele consiliului de administrație este obligat să pună la dispoziția acționarilor și a comisiei de cenzori, la cererea acestora, toate documentele societății.

Membrii consiliului de administrație, răspund individual sau solidar, după caz, față de societate, pentru prejudiciile rezultate din infracțiuni sau abateri de la dispozițiile legale, pentru abaterile de la statut sau pentru greșeli în administrarea societății. În astfel de situații ei vor putea fi revocați prin hotărîrea adunării generale a acționarilor.

ARTICOLUL 19

Atribuțiile consiliului de administrație

Consiliul de administrație are, în principal, următoarele atribuții :

- a) angajează și concediază personalul și stabilește drepturile și obligațiile acestuia ;
- b) stabilește îndatoririle și responsabilitățile personalului societății pe compartimente ;
- c) aprobă operațiunile de încasări și plăți, potrivit competențelor acordate ;
- d) aprobă operațiunile de cumpărare și vînzare de bunuri, potrivit competențelor acordate ;
- e) aprobă încheierea de contracte de închiriere (luarea sau darea cu chirie) ;
- f) stabilește tactica și strategia de marketing ;
- g) aprobă încheierea sau rezilierea contractelor, potrivit competențelor acordate ;
- h) supune anual adunării generale a acționarilor, în termen de 60 de zile de la încheierea exercițiului economico-financiar, raportul cu privire la activitatea societății, bilanțul și contul de profit și pierderi pe anul precedent, precum și proiectul de program de activitate și proiectul de buget al societății pe anul în curs ;
- i) rezolvă orice alte probleme stabilite de adunarea generală a acționarilor.

CAPITOLUL VI

Gestiunea societății

ARTICOLUL 20

Comisia de cenzori

Gestiunea societății este controlată de acționari și de comisia de cenzori, formată din 3 membri, care tre-

buie să fie asociați, cu excepția cenzorilor contabili. Cenzorii se aleg de adunarea generală a acționarilor.

În perioada în care statul este acționar unic, cenzorii sînt reprezentanți ai Ministerului Economiei și Finanțelor.

Adunarea generală alege, de asemenea, același număr de cenzori supleanți care vor înlocui, în condițiile legii, pe cenzorii titulari.

Pentru a putea exercita dreptul de control, acționarilor li se pot prezenta, la cerere, date cu privire la activitatea societății, situația patrimoniului, a profitului și a pierderilor.

Comisia de cenzori are următoarele atribuții principale :

a) în cursul exercițiului financiar verifică gospodărirea fondurilor fixe și a mijloacelor circulante, a portofoliului de efecte, casa și registrele de evidență contabilă și informează consiliul de administrație asupra neregulilor constatate ;

b) la încheierea exercițiului financiar controlează exactitatea inventarului, a documentelor și informațiilor prezentate de consiliul de administrație asupra conturilor societății, a bilanțului și a contului de profit și pierderi, prezentînd adunării generale a acționarilor un raport scris ;

c) la lichidarea societății controlează operațiunile de lichidare ;

d) prezintă adunării generale a acționarilor punctul său de vedere la propunerile de reducere a capitalului social sau de modificare a statutului și obiectului societății.

Comisia de cenzori se întrunește la sediul societății și ia decizii în unanimitate. Dacă nu se realizează unanimitatea, raportul cu divergențe se înaintează adunării generale.

Comisia de cenzori poate convoca adunarea generală extraordinară a acționarilor, dacă aceasta nu a fost convocată de consiliul de administrație, în cazul în care capitalul social s-a diminuat cu mai mult de 10% timp de 2 ani consecutiv (cu excepția primilor 2 ani de la constituirea societății), sau ori de cîte ori consideră necesar pentru alte situații privind încălcarea dispozițiilor legale și statutare.

Atribuțiile și modul de funcționare a comisiei de cenzori, precum și drepturile și obligațiile cenzorilor se completează cu dispozițiile legale în acest domeniu.

Cenzorii și cenzorii supleanți se numesc pe o perioadă de maximum 3 ani și pot fi realeși ; numărul cenzorilor trebuie să fie impar.

Sînt incompatibile cu calitatea de cenzor persoanele care intră sub incidența art. 18 alin. 4, precum și cei care sînt rude sau afini pînă la al patrulea grad sau soții administratorilor, cei care primesc sub orice formă, pentru alte funcții decît aceea de cenzor, un salariu sau o remunerație de la administratori sau de la societate.

CAPITOLUL VII

Activitatea societății

ARTICOLUL 21

Exercițiul economico-financiar

Exercițiul economico-financiar începe de la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie ale fiecărui an. Primul exercițiu începe la data constituirii societății.

ARTICOLUL 22

Personalul societății

Personalul de conducere al societății și cenzorii sînt aleși de adunarea generală a acționarilor. În perioada cît statul este acționar unic personalul de conducere și cenzorii vor fi numiți de împuternicirii mandatați să reprezinte interesele capitalului de stat.

Restul personalului este angajat de către consiliul de administrație sau de către directorul general al societății comerciale.

Pînă la aprobarea legislației în domeniu, salarizarea se face conform legislației în vigoare.

Plata salariilor, impozitelor pe acestea și a cotei de asigurări sociale se va face potrivit legii.

Drepturile și obligațiile personalului societății sînt stabilite de către consiliul de administrație sau de către directorul general al societății comerciale.

ARTICOLUL 23

Amortizarea fondurilor fixe

Consiliul de administrație stabilește, în condițiile legii, modul de amortizare a fondurilor fixe.

ARTICOLUL 24

Evidența contabilă și bilanțul contabil

Societatea va ține evidența contabilă, în lei, va întocmi anual bilanțul și contul de profit și pierderi, avînd în vedere normele metodologice elaborate de Ministerul Economiei și Finanțelor.

Bilanțul și contul de profit și pierderi vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, conform legii.

ARTICOLUL 25

Calculul și repartizarea profitului

Profitul societății se stabilește pe baza bilanțului aprobat de adunarea generală a acționarilor. Profitul impozabil se stabilește în condițiile legii.

Din profitul societății rămas după plata impozitelor pe profit se pot constitui fonduri destinate modernizării, cercetării și dezvoltării de produse noi, investițiilor, reparațiilor.

Societatea își constituie fond de rezervă și alte fonduri, în condițiile legii.

Plata dividendelor convenite acționarilor se face de societate în condițiile legii în cel mult 2 luni de la aprobarea bilanțului de către adunarea generală a acționarilor.

În cazul înregistrării de pierderi, adunarea generală a acționarilor va analiza cauzele și va hotărî în consecință.

Suportarea pierderilor de către acționari se va face proporțional cu aportul la capital.

ARTICOLUL 26

Registrele societății

Societatea ține registrele prevăzute de lege.

CAPITOLUL VIII

Modificarea formei juridice, dizolvarea, lichidarea, litigii

ARTICOLUL 27

Modificarea formei juridice

Societatea va putea fi transformată în altă formă de societate prin hotărîrea adunării generale a acționarilor.

În perioada în care statul este unic acționar, transformarea formei juridice a societății se va putea face numai cu aprobarea adunării generale a acționarilor.

Noua societate va îndeplini formalitățile legale de înregistrare și publicitate cerute la înființarea societăților.

ARTICOLUL 28

Dizolvarea societății

Următoarele situații duc la dizolvarea societății :

- imposibilitatea realizării obiectului social ;
- falimentul ;
- pierderea unei jumătăți din capitalul social, după ce s-a consumat fondul de rezervă, dacă adunarea generală a acționarilor nu decide completarea capitalului sau reducerea lui la suma rămasă ;
- numărul de acționari va fi redus sub 5, mai mult de 6 luni ;
- la cererea oricărui acționar, dacă împrejurările de forță majoră și consecințele lor durează mai mult de 8 luni, iar adunarea generală a acționarilor constată că funcționarea societății nu mai este posibilă ;
- în orice alte situații, pe baza hotărîrii adunării generale a acționarilor, luată în unanimitate.

Dizolvarea societății comerciale trebuie să fie înscrisă în registrul comerțului și publicată în Monitorul Oficial.

ARTICOLUL 29

Lichidarea societății

În caz de dizolvare, societatea va fi lichidată.

Lichidarea societății și repartitia patrimoniului se fac în condițiile și cu respectarea procedurii prevăzute de lege.

ARTICOLUL 30

Litigii

Litigiile societății cu persoane fizice sau juridice române sînt de competența instanțelor judecătorești din România.

Litigiile născute din raporturile contractuale dintre societate și persoanele juridice române pot fi soluționate și prin arbitraj, potrivit legii.

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale

ARTICOLUL 31

Prevederile prezentului statut se completează cu dispozițiile legale referitoare la societățile comerciale.

ARTICOLUL 32

Împuterniciții mandatați să reprezinte interesele capitalului de stat vor exercita atribuțiile adunării generale a acționarilor pe perioada cît societatea comercială are capital integral de stat.

O R D I N E

MINISTERUL MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
Nr 270/30 09 1992

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr 954/23.09 1992

O R D I N

privind comunicarea, cercetarea, înregistrarea, raportarea și evidența accidentelor de muncă și a bolilor profesionale

Ministrul muncii și protecției sociale și ministrul sănătății,

avînd în vedere prevederile Legii nr. 5/1965 cu privire la protecția muncii, cu modificările ulterioare, și ale H.C.M. nr. 2896/1966 privind declararea, cercetarea și evidența accidentelor de muncă și a bolilor profesionale,

în temeiul Hotărîrii Guvernului nr. 962/1990 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale și al Hotărîrii Guvernului nr. 961/1990 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății,

emit următorul ordin :

Art. 1. — Începînd cu data de 1 noiembrie 1992 prevederile Normelor tehnice cu caracter metodologic privind cercetarea și evidența accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, elaborate în comun de Ministerul Muncii (nr. 44852/1980) și Ministerul Sănătății (nr. 1413/1980), se aplică și agenților economici cu capital privat.

Art. 2. — Direcțiile generale din Departamentul Protecției Muncii, Direcția de medicină preventivă din Ministerul Sănătății, inspectoratele de stat teritoriale pentru protecția muncii și centrele județene de medicină preventivă vor aduce la îndeplinire prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin împreună cu Normele tehnice cu caracter metodologic privind cercetarea și evidența accidentelor de muncă și a bolilor profesio-

nale, elaborate în comun de Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, se publică în Monitorul Oficial al României.

p. Ministrul muncii și protecției sociale,
Gheorghe Brehoi

Ministrul sănătății,
Mircea Maiorescu

Contrasemnează :
Ministrul justiției,
Mircea Ionescu-Quintus

MINISTERUL MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
Nr. 44852/14 X 1980

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1413/22 X 1980

NORME TEHNICE CU CARACTER METODOLOGIC
privind cercetarea și evidența accidentelor de muncă și a bolilor profesionale

A. Accidente de muncă

I. Definirea accidentelor de muncă

1. Prin *accident de muncă*, potrivit legislației în vigoare, se înțelege vătămarea violentă a organismului sau intoxicația acută profesională, survenită în timpul îndeplinirii îndatoririlor de serviciu, a sarcinilor de stat, obștești sau a practicii profesionale, care a provocat incapacitate temporară de muncă de cel puțin o zi, invaliditate ori deces.

2. În sensul celor de mai sus, se consideră, de asemenea, accident de muncă :

a) accidentul suferit de personalul muncitor în timpul deplasării de la sediul unității la locul de muncă sau de la un loc de muncă la altul, în interese legate de serviciu și în timpul programului de lucru, indiferent de mijlocul de transport utilizat ;

b) accidentul suferit de personalul muncitor în timpul deplasării de la unitatea în care este încadrat, la altă unitate, inclusiv deplasarea în alte localități pentru îndeplinirea unei sarcini de serviciu, în baza dispozițiilor date de conducerea unității sau a ordinelor de deplasare (în altă localitate, pe durata prevăzută în documentul respectiv, în timpul programului de lucru), indiferent de mijlocul de transport utilizat, inclusiv cel personal.

În ambele situații, deplasarea trebuie să se facă fără abateri nejustificate de la traseul sau traseele posibile de urmat și să se încadreze în timpul util efectuării deplasării ;

c) accidentul survenit în alte locuri de muncă din cadrul unității, în puncte de lucru dispersate ori în altă unitate, dar pentru interese legate de serviciu.

Prin *puncte de lucru dispersate* se înțeleg : șantierele de construcții, sondele, traseele de cale ferată, rețelele electrice și telefonice, șoselele, tarlalele agricole, parchetele forestiere, lucrările de prospecțiuni (geologice, geofizice, seismice etc.), sectoarele în care își exercită activitatea picherii, factorii poștali, controlorii de conducte, personalul de întreținere, revizie și control al căii ferate și alții asemenea, precum și domiciliul clientului pentru membrii cooperativelor meșteșugărești, care efectuează prestări de servicii la beneficiari ;

d) accidentul suferit în timpul deplasării pe drumurile publice și pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu, de către conducătorii mijloacelor de transport cu tracțiune mecanică sau animală, inclusiv tractoriștii și mecanizatorii (conducători de combine, gredere, buldozere, alte mijloace rutiere etc.) ;

e) accidentul suferit de însoțitorii conducătorilor mijloacelor de transport, prin aceasta înțelegându-se cei care lucrează pe aceste mijloace sau sînt trimiși pe baza unei dispoziții pentru a îndeplini sarcini de serviciu ;

f) accidentul suferit înainte de începerea sau după încetarea lucrului, dacă accidentatul s-a aflat la locul său de muncă sau la alt loc de muncă (atunci cînd preia sau predă uneltele de lucru, schimbă îmbrăcămîntea personală cu echipamentul de protecție sau de lucru, preia locul de muncă, mașina sau materialul), atunci cînd se află în baie, spălător, în timpul deplasării de la locul de muncă la ieșirea din incinta unității și invers ;

g) accidentul suferit de elevi, studenți sau ucenici în timpul efectuării practicii profesionale, inclusiv cînd aceasta este efectuată în atelierele unităților de învățămînt ;

h) accidentul suferit în timpul îndeplinirii unor sarcini de stat sau acțiuni obștești organizate potrivit prevederilor legale, inclusiv în cadrul unor activități cultural-sportive ;

i) accidentul suferit de orice persoană, ca urmare a unei acțiuni întreprinse din proprie inițiativă pentru salvarea de vieți omenești sau pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol obștesc.

II. Declararea accidentelor de muncă

3. Orice accident de muncă va fi adus la cunoștința conducătorului unității sau înlocuitorului acestuia. În cazul accidentelor de muncă colective, mortale și cu invaliditate, conducătorul unității sau înlocuitorul acestuia este obligat să anunțe imediat (telefonic sau prin orice alte mijloace) inspectoratul de stat teritorial pentru protecția muncii din județul pe teritoriul căruia s-a produs accidentul și organele de urmărire penală competente, potrivit legii.

Comunicarea va cuprinde :

— numele, prenumele, vârsta, situația familială și profesia accidentatului ;

— unitatea, secția și locul de muncă unde s-a produs accidentul ;

— cauzele și împrejurările care se cunosc în legătură cu accidentul.

4. Dacă printre accidentați se află și persoane încadrate în alte unități, conducătorul unității unde s-a produs accidentul va anunța imediat și pe conducătorul unității în care este încadrat accidentatul.

5. Inspectoratele de stat teritoriale pentru protecția muncii sînt obligate să raporteze Departamentului Protecției Muncii orice accident cu urmări grave, colectiv, mortal sau cu invaliditate care s-a produs pe raza județului, inclusiv evenimentele deosebite (avarii, accidente în afara muncii, calamități etc.).

6. Unitățile medicale care acordă asistență accidentaților sînt obligate să stabilească gravitatea stării acestora, să se pronunțe asupra probabilității ca accidentatul să rămână infirm sau cu incapacitate permanentă (invalid).

Pe baza acestor informații și a aprecierilor proprii, inspectoratul de stat teritorial pentru protecția muncii va stabili modalitatea de efectuare a cercetărilor cu privire la cauzele accidentului, potrivit prezentelor norme tehnice cu caracter metodologic.

7. Pentru orice accident de muncă ce necesită spitalizarea victimei, unitatea în care este încadrat accidentatul este obligată să urmărească evoluția stării acestuia și să o comunice periodic, cel puțin săptămînal, inspectoratului de stat teritorial pentru protecția muncii, pînă la rezolvarea definitivă a cazului respectiv.

În cazul accidentelor de muncă considerate inițial fără urmări grave, dar a căror evoluție s-a agravat (invaliditate, deces), conducerea unității în care este încadrat accidentatul va sesiza imediat organele de cercetare stabilite potrivit reglementărilor în vigoare.

8. În toate cazurile de deces al accidentaților, unitatea medicală care acordă asistența medicală este obligată să înainteze inspectoratului de stat teritorial pentru protecția muncii o copie a raportului de constatare asupra cauzelor morții, în termen de 3 zile de la data decesului.

III. Cercetarea accidentelor de muncă

9. Pentru cercetarea accidentului de muncă, indiferent de locul în care acesta s-a produs, care a avut ca urmare incapacitate temporară de muncă de cel puțin o zi și pentru care s-a eliberat certificatul de concediu medical, conducătorul unității este obligat să numească, în termen de 24 de ore, prin decizie scrisă, comisia de cercetare a acestuia.

10. Cercetarea se va efectua imediat de la primirea sarcinii și se va încheia în cel mult 3 zile, cu excepția cazurilor cînd sînt necesare expertize, situații în care conducătorul unității va putea prelungi termenul pînă la cel mult 5 zile.

11. Persoanele numite în comisia de cercetare a unui accident de muncă trebuie să posede pregătirea tehnică corespunzătoare și să nu facă parte dintre cei care aveau obligația de a organiza, controla sau conduce procesul de muncă la locul unde s-a produs accidentul.

12. Dacă, în cursul cercetării, membrii comisiei primesc, din partea organelor ierarhic superioare, dispoziții sau indicații care pot conduce la denaturarea cauzelor care au provocat accidentul sau a răspunderilor, vor sesiza inspectoratul de stat teritorial pentru protecția muncii, care va lua măsurile corespunzătoare, potrivit legii.

13. În cazul în care comisia de cercetare apreciază că accidentul este urmarea unei infracțiuni, va sesiza imediat organele procuraturii.

14. În cazul în care conducătorul unității nu este de acord cu concluziile la care a ajuns comisia, dosarul de cercetare va fi înaintat inspectoratului de stat teritorial pentru protecția muncii, care va analiza divergențele și va hotărî asupra soluțiilor ce urmează a fi date.

15. Inspectorii pentru protecția muncii, în timpul efectuării controlului în unități, vor verifica toate dosarele de cercetare întocmite de comisiile din unități, atestînd că sînt întocmite corespunzător sau cerînd, dacă este cazul, refacerea cercetării.

16. Cercetarea accidentelor de muncă mortale, cu invaliditate și colective se face de către inspectoratele de stat teritoriale pentru protecția muncii.

Cercetarea accidentelor de muncă colective care au urmări grave și a celor provocate de evenimente deosebite (avarii, explozii etc.) se face de către Departamentul Protecției Muncii.

17. Cu prilejul cercetării accidentelor de muncă se vor întocmi dosare de cercetare, care vor cuprinde :

— procesul-verbal de cercetare, semnat de persoanele care au efectuat cercetarea ;

— schițe și fotografii ale locului unde s-a produs accidentul, acolo unde este cazul ;

— declarația accidentatului, dacă este posibil ;

— declarațiile martorilor de la locul de muncă și ale oricărei persoane care poate contribui la stabilirea adevărului ;

— declarațiile persoanelor care răspund de asigurarea măsurilor de protecție la locul de muncă ;

— orice alte acte și documente necesare pentru lămurirea cauzelor producerii accidentului ;

— după caz, referatul instituțiilor de specialitate (Inspecția pentru cazane, recipiente sub presiune și instalații de ridicat, Inspecția pentru prevenirea incendiilor și altele) sau raportul de expertiză întocmit în cadrul cercetării accidentului de muncă ;

— raportul de constatare medico-legal, în cazul accidentelor mortale ;

— dovada sau certificatul de diagnostic, în cazul accidentelor cu incapacitate temporară, sau decizia de încadrare într-un grad de invaliditate, în cazul accidentelor cu invaliditate.

Dosarele de cercetare a accidentelor de muncă se vor întocmi :

— într-un exemplar, pentru accidente cu incapacitate temporară, care rămîne în arhiva unității respective ;

— în două exemplare, pentru accidente de muncă ce produc invaliditate, dintre care unul se trimite la procuratura locală, iar al doilea rămîne în arhiva inspectoratului de stat teritorial pentru protecția muncii respectiv ;

— în două exemplare, pentru accidente de muncă mortale și colective, dintre care un exemplar se

trimite la procuratura locală, iar un exemplar, cu copii certificate de inspectoratul teritorial respectiv, la Ministerul Muncii și Protecției Sociale — Departamentul Protecției Muncii, care, după avizare, îl va restitui inspectoratului teritorial care a efectuat cercetarea și va rămâne în arhiva acestuia.

Procesul-verbal de cercetare va conține, în mod obligatoriu, următoarele :

- data și locul unde se face cercetarea ;
- numele și prenumele persoanelor desemnate a cerceta accidentul de muncă ;
- obiectul cercetării și datele de identificare a accidentatului sau accidentaților ;
- descrierea detaliată a locului și împrejurărilor în care s-a produs accidentul ;
- descrierea urmărilor suferite de accidentați ;
- stabilirea cauzelor reale ale accidentului și a măsurilor de protecție a muncii ce au fost încălcate ;
- stabilirea persoanelor care răspund de neluarea măsurilor de protecție a muncii, cu indicarea normelor în vigoare care nu au fost respectate ;
- propunerile de sancționare disciplinară, contravențională, după caz, pentru încălcarea normelor de protecție a muncii ;
- unitatea care trebuie să înregistreze accidentul de muncă respectiv ;
- măsurile pentru prevenirea altor accidente de muncă, cu indicarea termenelor și a persoanelor care răspund de realizarea măsurilor ;
- alte probleme ce se consideră necesar a fi semnalate ;
- numărul de exemplare în care s-a încheiat procesul-verbal și repartizarea acestora ;
- semnătura persoanelor desemnate pentru a cerceta accidentul de muncă.

Procesul-verbal de cercetare se va întocmi într-un număr mai mare de exemplare decât dosarele de cercetare, în următoarele cazuri :

- un exemplar în plus pentru accidentele de muncă cu infirmitate, invaliditate certă sau invaliditate probabilă, care va fi trimis unității, în termen de maximum 15 zile de la data producerii accidentului, cu dispoziție de înregistrare a acestuia ;
- două exemplare în plus pentru accidentele de muncă mortale și colective, din care un exemplar pentru Ministerul Muncii și Protecției Sociale — Departamentul Protecției Muncii și un exemplar pentru unitatea care înregistrează accidentul respectiv.

În cazul accidentelor de muncă mortale, colective sau cu invaliditate, ce au avut loc în unități șantiere etc., care aparțin de unități cu sediul în alt județ, se va trimite un exemplar din procesul-verbal de cercetare și inspectoratului de stat teritorial pentru protecția muncii pe teritoriul căruia își are sediul unitatea căreia îi este subordonată unitatea la care s-a produs accidentul.

Dosarele de cercetare sau, după caz, procesele-verbale, ale accidentelor de muncă mortale și colective vor fi difuzate celor menționați mai sus numai după ce au fost avizate de Departamentul Protecției Muncii.

IV. Înregistrarea și evidența accidentelor de muncă

18. Accidentele de muncă se înregistrează de unitatea în care este încadrat în muncă accidentatul.

19. În cazul în care într-o unitate se accidentează o persoană provenită de la altă unitate, trimisă pentru prestarea unor servicii pe bază de contract, accidentul se înregistrează potrivit clauzelor din contract referitor la obligațiile și răspunderile privind protecția muncii. În lipsa acestor clauze, accidentul de muncă se înregistrează de unitatea în care este încadrat accidentatul.

20. Accidentele suferite de persoanele detașate în interes de serviciu se înregistrează de către unitatea la care sînt detașate persoanele în cauză.

21. Accidentele suferite de persoanele aflate în deplasare, în interesul serviciului, în incinta altor unități, se înregistrează de către unitatea la care este încadrat accidentatul.

22. Accidentele suferite în timpul îndeplinirii practicii profesionale de către elevi, studenți, ucenici se înregistrează și se raportează de unitatea în cadrul căreia se efectuează practica.

În cazul accidentelor produse în atelierele unităților de învățămînt, înregistrarea se face după cum urmează :

a) de către unitatea de învățămînt, dacă aceasta asigură, cu personalul său, conducerea lucrărilor în ateliere ;

b) de către unitatea productivă care patronează atelierul-școală, dacă aceasta asigură, cu personalul său, conducerea efectivă a atelierului-școală.

23. Accidentul suferit de persoanele care îndeplinesc sarcini de stat sau obștești în timpul și din cauza îndeplinirii acestor sarcini se înregistrează de unitatea care a organizat acțiunile respective.

Accidentul de muncă produs în urma unei acțiuni întreprinse pentru salvarea unor vieți omenești sau pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol ce amenință bunurile obștești se înregistrează de unitatea în care s-a produs evenimentul. În cazul accidentelor de această natură produse în afara incintei unităților și care nu au nici o legătură cu acestea, ele se înregistrează de către primăria pe raza căreia s-a produs.

24. Pentru unele situații neprevăzute în prezentele reglementări, cu privire la înregistrarea accidentelor de muncă, inspectoratele de stat teritoriale pentru protecția muncii vor stabili unitățile care urmează să înregistreze accidentul.

25. Dacă conducătorul unității nu este de acord cu măsura de înregistrare, dispusă de inspectorul respectiv, se va putea adresa, în termen de 10 zile de la primirea procesului-verbal de cercetare, Ministerului Muncii și Protecției Sociale — Departamentul Protecției Muncii. Aceasta nu suspendă măsura luată de inspectorat, eventuala rectificare a modului de înregistrare a accidentului urmînd să se facă numai după rezolvarea sesizării.

26. Pentru asigurarea unei raportări exacte a accidentelor de muncă, inspectoratele de stat teritoriale pentru protecția muncii sînt obligate să confrunte, anual, cu organele teritoriale de statistică, situația accidentelor de muncă colective, mortale și cu invaliditate, încheind, de fiecare dată, cite o minută care va însoți darea de seamă statistică.

27. Evidența și centralizarea datelor cu privire la cauzele accidentelor de muncă și împrejurările care au contribuit la producerea acestora se efectuează pe baza formularului pentru înregistrarea accidentului de muncă prevăzut la anexa nr. 1.

Formularul se completează în două exemplare, după încheierea cercetării accidentului, de către unitatea care înregistrează accidentul, din care un exemplar va fi înaintat, în termen de 10 zile, inspectoratului de stat teritorial pentru protecția muncii, care îl va transmite Ministerului Muncii și Protecției Sociale — Departamentul Protecției Muncii, în vederea prelucrării centralizate a datelor.

Semestrial, unitatea va înainta la inspectoratul de stat teritorial pentru protecția muncii din județul respectiv situația prevăzută în anexa nr. 1/a, pînă cel mai târziu în data de 10 a lunii următoare expirării semestrului pentru care se face raportarea.

B. Bolile profesionale

28. (1) Bolile profesionale se declară de către centrul de medicină preventivă teritorial, care efectuează cercetarea cazului de boală profesională, ca urmare a semnalării medicului care a depistat boala.

(2) Bolile profesionale, ca și suspiciunile de boli profesionale se vor semna obligatoriu de către toți medicii care depistează astfel de îmbolnăviri cu prilejul oricărei prestații medicale (examine profilactice, consultații la cerere etc.), prin completarea fișei de sesizare BP. 1 și transmiterea acesteia la centrul de medicină preventivă teritorial.

(3) La primirea fișei de semnalizare BP. 1, medicii de medicina muncii, desemnați de centrul de medicină preventivă teritorial, vor cerceta la fața locului cazul semnalat, în prezența medicului de unitate și a conducătorului unității sau a delegatului acestuia și vor confirma sau infirma caracterul bolii semnalate. Concluziile cercetării se vor consemna într-un proces-verbal, menționîndu-se — după caz — cauzele îmbolnăvirii, responsabilitatea conducătorilor procesului de producție respectiv și măsurile tehnice și organizatorice necesare pentru prevenirea unor îmbolnăviri similare. Procesul-verbal încheiat se va înmîna conducerei unității, precum și medicului care a semnalat îmbolnăvirea, pentru evidența îmbolnăvirilor profesionale din unitate și pentru a urmări realizarea în termen a măsurilor prescrise.

(4) În situația confirmării caracterului profesional al îmbolnăvirii, medicul de medicina muncii de la centrul de medicină preventivă teritorial, va completa Fișa de declarare a bolilor profesionale BP. 2.

Cabinetele de medicina muncii păstrează evidența bolilor profesionale pentru teritoriul arondat.

Centrele de medicină preventivă teritoriale înregistrează evidența bolilor profesionale pe întregul județ într-un registru, cuprinzînd toate datele din fișa BP. 2.

Pînă la data de 5 a lunii următoare celei în care s-a declarat îmbolnăvirea profesională, centrele de medicină preventivă teritoriale vor transmite fișele BP. 2 la Centrul de calcul și statistică sanitară al Ministerului Sănătății, cu adresă sau prin telex.

(5) În baza centralizării datelor de morbiditate la Centrul de calcul și statistică sanitară, Ministerul Sănătății va informa, trimestrial, organele interesate asupra situației îmbolnăvirilor profesionale.

(6) Medicii din spitale, policlinici sau din institutele de cercetare științifică, care depistează cazuri de îmbolnăviri profesionale în cadrul consultațiilor, cercetărilor sau altor examinări, sînt obligați să comunice imediat, prin adresă, cazul depistat, centrului de medicină preventivă teritorial pe raza căruia se află unitatea unde lucrează bolnavul. Centrul de medicină preventivă teritorial va proceda la declararea cazului, potrivit prezentelor reglementări.

29. (1) În cazul în care medicul de unitate sau circumscripție teritorială, suspectînd o boală profesională, nu poate preciza diagnosticul clinic, va îndruma bolnavul cu fișa de sesizare BP. 1 la unitatea sanitară cea mai apropiată, care are posibilitatea precizării diagnosticului clinic de boală profesională.

Unitatea sanitară care precizează diagnosticul va completa versoul fișei de semnalizare BP. 1 și o va trimite oficial centrului de medicină preventivă teritorial, în funcție de teritoriul arondat.

(2) După precizarea diagnosticului clinic, centrul de medicină preventivă teritorial va lua măsurile prevăzute la pct. 28.

30. (1) Bolile profesionale depistate cu ocazia examenului medical la încadrare sau a altor examinări ale persoanelor care lucrează într-un loc de muncă unde nu există noxa care poate genera această îmbolnăvire, se declară și se cercetează de către centrul de medicină preventivă pe teritoriul căruia se află ultima unitate de unde provin și unde există noxa profesională care ar putea produce îmbolnăvirea respectivă.

(2) Centrul de medicină preventivă teritorial, în urma sesizării unității sanitare care a depistat o îmbolnăvire profesională, în sensul alineatului anterior, va comunica, printr-o adresă, centrului de medicină preventivă teritorial unde urmează a se declara boala profesională respectivă datele privind identificarea bolnavului, diagnosticul, cauza îmbolnăvirii și ruta profesională a acestuia.

Centrul de medicină preventivă teritorial din județul pe teritoriul căruia se află unitatea care a generat boala va proceda la cercetarea și declararea cazului respectiv, înregistrîndu-l în registrul de evidență a bolilor profesionale. O copie a procesului-verbal de cercetare a cazului de îmbolnăvire profesională va fi transmisă, prin centrul de medicină preventivă teritorial al județului care a semnalat îmbolnăvirea, la medicul unității sanitare unde se află bolnavul.

(3) Pe baza procesului-verbal menționat anterior, unitatea sanitară care a depistat bolnavul îl va lua în evidență pentru aplicarea măsurilor terapeutice și de supraveghere necesare.

31. În ceea ce privește silicoza, modificările radiografice ce indică un stadiu de suspiciune vor fi diagnosticate după criteriile clasificării internaționale, ca „fibroză pulmonară de urmărit“. În aceste cazuri, medicul de unitate sau dispensar teritorial va completa fișa de sesizare BP. 1. Fișa de sesizare BP. 1 se va înainta centrului de medicină preventivă teritorial, care va păstra aceste fișe, avînd obligația de a urmări, periodic, modul de dispensarizare a acestor cazuri pînă la confirmarea stadiului I de boală. Muncitorii depistați cu diagnosticul „fibroză pulmonară de urmărit“ vor fi investigați în conformitate cu instrucțiunile Ministerului Sănătății, luîndu-se măsuri individualizate referitoare la continuarea muncii în mediu cu praf silicogen.

În cazul confirmării diagnosticului de silicoză — stadiul I se va proceda la declararea cazului potrivit prevederilor prezentelor norme tehnice cu caracter metodologic.

32. (1) Diagnosticul clinic de silicoză se stabilește numai de către comisile medicale de pneumoconioză pe teritoriul arondat, în baza documentației medicale, potrivit instrucțiunilor Ministerului Sănătății. Cazurile dificile de diagnostic, neclarificate, se vor îndruma la clinicile de boli profesionale, cărora le sînt arondate comisile medicale de silicoză respective.

(2) În cazul confirmării unei îmbolnăviri de silicoză, o dată cu primirea procesului-verbal de cercetare, unitatea respectivă va menționa, pe baza acestuia, diagnosticul în carnetul de muncă al titularului, la „spațiul rezervat“ la sfîrșitul carnetului, în conformitate cu art. 26 alin. 1 din Regulamentul pentru aplicarea Decretului nr. 90/1960 cu privire la carnetul de muncă.

(3) La încadrarea unor muncitori, în al căror carnet de muncă este specificată îmbolnăvirea de silicoză, unitatea are obligația de a menționa în „fișa și talonul de control medical la încadrarea în muncă“, cu care trimite muncitorul pentru efectuarea examinărilor medicale în vederea încadrării în muncă, diagnosticul de silicoză și stadiul bolii.

(4) Pentru luarea în evidență a acestor cazuri de boală, medicul de unitate sau medicul de circumscripție teritorială va completa datele necesare în registrul de evidență specială, procedînd la dispensarizarea bolnavilor.

33. (1) Centrul de calcul și statistică sanitară al Ministerului Sănătății va întocmi registrul național de silicoză, cuprinzînd date din fișa BP. 2 și actualizîndu-le prin formularul BP. 3.

(2) Concluziile revizuirii medicale privind pensionarii de invaliditate prin silicoză se înaintează, de către cabinetele de expertiză medicală, centrelor de medicină preventivă teritoriale și vor constitui documentația privind evidența evoluției stării de sănătate a acestor bolnavi.

Pe baza acestor concluzii, centrul de medicină preventivă teritorială, completează formularul de actualizare BP. 3. Aceste formulare se păstrează la centrul de medicină preventivă teritorială și se trimit la Centrul de calcul și statistică sanitară, în primele 10 zile ale lunii februarie pentru anul precedent.

(3) La decesul pensionarilor de silicoză, oficiile de asigurări sociale și pensii vor comunica, în termen de 5 zile de la deces, printr-o adresă, centrului de medicină preventivă teritorială, decesul pensionarului de silicoză și datele de identificare a decedatului.

Această comunicare se va face pentru toți pensionarii de silicoză, chiar dacă în ultima perioadă, înainte

de deces, aceștia au trecut la pensie pentru limită de vîrstă.

(4) Centrul de medicină preventivă teritorială, prin delegatul său în comisia de verificare a buletinelor de deces, va extrage diagnosticul la deces și data acestuia pentru decedații anunțați de către oficiile de asigurări sociale și pensii, conform alineatului anterior.

Centrul de medicină preventivă teritorială va completa, într-un formular BP. 3, datele de mai sus, pe care le va expedia la Centrul de calcul și statistică sanitară, în primele 10 zile ale lunii februarie, pentru anul precedent.

C. Dispoziții finale

34. Ori de cîte ori, în cuprinsul prezentelor norme tehnice cu caracter metodologic, se face referire la *unitate*, se va înțelege: regia autonomă, societatea comercială, organizația cooperatistă, autoritățile și instituțiile publice și orice alt agent economic din sectoarele public, privat, mixt și cooperatist, în care relațiile dintre patroni și salariați se stabilesc pe bază de contract sau în alte condiții prevăzute de lege.

35. În cazul cînd inspectoratul de stat teritorial pentru protecția muncii, fiind anunțat, participă la cercetarea unui accident și constată că acesta nu întrunește condițiile prevăzute în prezentele norme tehnice cu caracter metodologic pentru a fi încadrat ca accident de muncă, inspectorul va stabili cauzele tehnico-organizatorice ce au generat accidentul și va dispune măsurile ce trebuie luate de conducerea unității pentru prevenirea unor accidente asemănătoare.

În acest caz, inspectorul pentru protecția muncii nu întocmește dosar de cercetare a accidentului, ci încheie un proces-verbal de constatare, prin care stabilește măsurile necesare cu termen de executare și responsabilități.

36. Sesizările și reclamațiile cu privire la neînregistrarea sau înregistrarea greșită a unor accidente de muncă se rezolvă de inspectoratele pentru protecția muncii, care, dacă constată că sînt întrinite condițiile prevăzute în prezentele norme tehnice cu caracter metodologic pentru ca accidentul respectiv să fie încadrat ca accident de muncă, vor lua măsuri pentru întocmirea dosarului de cercetare, dispunînd unității în cauză să completeze formularul tip pentru înregistrarea acestuia.

Inspectoratul pentru protecția muncii care a cercetat cazul este obligat să comunice petiționarului rezultatul cercetării în termenul legal.

37. Anexele nr. 1—7 fac parte integrantă din prezentele norme tehnice cu caracter metodologic.

NOTĂ:

Unele denumiri cuprinse în normele tehnice cu caracter metodologic privind cercetarea și evidența accidentelor de muncă și a bolilor profesionale au fost actualizate în conformitate cu reglementările în vigoare.

F O R M U L A R

pentru înregistrarea accidentului de muncă

1. Nr. / / / din
- Luat în evidență la Inspectoratul Teritorial cu
2. Nr. / / / din

Date de identificare a unității

3. Denumirea unității	[.]
4. Județul	[. .]
5. Localitatea	[.]
6. Forma de proprietate	[.]
7. Mărimea unității	[.]
8. Sectorul de activitate	[. .]

Date de identificare a accidentatului

9. Numele și prenumele			
10. Clasificarea activității	[. . .]		
11. Ocupația	[. . .]		
12. Stătutul profesional	[.]		
13. Sexul	[.]	14. Vîrsta	[.]
15. Vechime în muncă [.]	16. Ocupație [.]	17. Loc de muncă	[.]

Date despre momentul producerii accidentului

18. Zi	[. .]	19. Luna	[. .]	20. An	[. . .]
21. Zi săptămîină	[.]	22. Ora zi	[. .]		
23. Perioada de la începutul schimbului			[. .]		

Date despre consecințele producerii accidentului

24. Tip	[.]					
25. Efect	[. .]	26. Loc. leziunii	[. .]			
27. Reîncadrat la :	Zi	[. .]	Luna	[. .]	An	[. . .]

Date despre caracteristicile accidentului

28. Felul accidentului	[.]	Nr. victime	[. .]
29. Felul activității			[. .]
30. Împrejurare			[. .]
31. Mijloc de producție			[. . .]
32. Componenta			[. .]
Cauze dependente de	33. executant		[. . .]
	34. mijloc de producție		[. . .]
	35. sarcină		[. . .]
	36. mediu		[. . .]

Alte cîmpuri

37.	[.]	38.	[.]	39.	[.]
40.	[.]	41.	[.]	42.	[.]

Scurtă descriere a modului în care s-a produs accidentul

Numele persoanei din unitate care poate da relații cu privire la completarea formularului
telefon

Semnătura conducătorului unității

*Semnătura inspectorului
care verifică formularul*

Ștampila

UNITATEA

TABEL NOMINAL
cu accidentații pentru care s-a terminat perioada de incapacitate temporară de muncă
în semestrul..... anul

Nr. formular	Numele și prenumele accidentatului	Data accidentării	Data terminării incapacității prin :				Nr. calendaristic de zile de incapacitate	Observații
			Incadrarea într-un grad de invaliditate	Reluarea activității	Deces			
0	1	2	3	4	5	6	7	

- în coloana 3 — se completează numărul și data deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate ;
— în coloana 5 — se completează data decesului numai în cazul în care, după producerea accidentului, persoana respectivă a acumulat un număr de zile de I.T.M., decesul survenind ulterior ;
— în coloana 6 — se completează numărul de zile calendaristice de I.T.M. începând cu prima zi, până la ultima zi de incapacitate, indiferent de anul accidentării.

*Semnătura
conducătorului unității*

*Semnătura
organului de specialitate*

Ștampila

ANEXA Nr. 2

Județul Nr. /19.....

Localitatea

Unitatea sanitară

(Verso-ul fișei de semnalizare)

II. Unitatea sanitară

Localitatea

Diagnosticul precizat

FIȘA DE SEMNALIZARE B.P.1.

către :

I. Numele

Prenumele..... Sexul M/F

data nașterii : 19 luna ziua

Buletin identitate : seria nr.

încadrat la întreprinderea

adresa întrepr.

Diagnosticul prezumtiv

Agentul cauzal

Ocupația care a generat boala

Vechimea în ocupația respectivă

Recomandări : control periodic, program redus, schimbarea locului de muncă, pensionare temporară sau definitivă

L.S.

*Semnătura medicului
primar sau specialist,*

*Semnătura și parașa
medicului,*

Data completării :

19..... luna ziua

Data : 19..... luna ziua

FIȘA DE DECLARARE A CAZULUI DE BOALĂ PROFESIONALĂ BP2

1. Nr. /19.....

2. Nr. matricol 2.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
M	S	S	1	1							

3. Județul 3.

13	14

4. Localitatea 4.

15	16	17	18

5. Unitatea sanitară 5.

19	20	21

6. Numele și prenumele
22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 717. Data nașterii (anul, luna, ziua) 8. Sexul 8.

72

9. Întreprinderea; localitatea 9.

13	14	15	16	17

10. Ramura de producție 10.

18	19	20

11. Sectorul
(public, privat, mixt) 11.

21	22	23

12. Secția, atelierul 12.

24	25	26

13. Ocupația actuală 13.

27	28	29

14. Ocupația care a generat boala 14.

30	31	32

15. Vechimea în ocupația care a generat boala 15.

33	34

Data depistării
Diagnosticul prezumtiv
Unitatea care a confirmat diagnosticul clinic16. Diagnosticul precizat (și codificarea radiologică) 16.

35	36	37	38	39	40

17. Data confirmării (anul, luna, ziua) 17.

41	42	43	44

18. Agentul cauzal (circumstanțe) 18.

45	46	47	48

19. Măsuri indicate pentru bolnav (concediu medical, spitalizare, recomandări program redus, control periodic, schimbarea locului de muncă, pensionare etc.) 19.

49	50

20. Bolnavul a decedat (da, nu) 20.

51

Cercetarea s-a făcut prin procesul-verbal nr.

Data completării :

19..... luna ziua

Semnătura și parafa medicului
de medicina muncii

21. Ruta profesională *)

Nr. matricol

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
M	S	S	3	1							

Nr. crt.	Intreprinderea (localitatea)	Ocupația	Secție, Atelier	Durata expunerii Anul, luna								Concentrația medie în pulberi	Concentrația medie SiO ₂
				de la				pînă la					
1													
	13 14 15 16 17	18 19 20	21 22 23	24 25 26 27	28 29 30 31	32 33 34	35 36 37						
2													
	13 14 15 16 17	18 19 20	21 22 23	24 25 26 27	28 29 30 31	32 33 34	35 36 37						
3													
	13 14 15 16 17	18 19 20	21 22 23	24 25 26 27	28 29 30 31	32 33 34	35 36 37						
4													
	13 14 15 16 17	18 19 20	21 22 23	24 25 26 27	28 29 30 31	32 33 34	35 36 37						
5													
	13 14 15 16 17	18 19 20	21 22 23	24 25 26 27	28 29 30 31	32 33 34	35 36 37						
6													
	13 14 15 16 17	18 19 20	21 22 23	24 25 26 27	28 29 30 31	32 33 34	35 36 37						
7													
	13 14 15 16 17	18 19 20	21 22 23	24 25 26 27	28 29 30 31	32 33 34	35 36 37						

*) Se completează numai pentru silicoză.

FORMULAR BP3 Nr.

SILICOZĂ — ACTUALIZARE

1. Nr. matricol

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
M	S	S	1	2							

2. Data completării formularului (anul, luna, ziua)

13	14

3. Inspectoratul sanitar de stat județean

15	16

4. Numele și prenumele

17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44

45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	

5. Vîrsta, data nașterii (anul, luna, ziua)

6. Sexul

67

7. Întreprinderea (localitatea)

68	69	70	71	72

Nr. matricol

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
M	S	S	2	2							

8. Diagnosticul — stadiul silicozei

13	14	15	16	17	18

(codificarea radiologică)

9. Complicații (tuberculoză activă, tuberculoză stabilizată, bronșită cronică, emfizem pulmonar, cord pulmonar cronic, insuficiență respiratorie)

19 20
| | |

10. Eoli asociate

21 22 23
| | | |

24 25 26
| | | |

27 28 29
| | | |

11. Capacitatea de muncă (păstrată, redusă, pierdută).....

30
| |

12. Data pensionării (anul, luna, ziua)

31 32 33 34 35 36
| | | | | |

13. Grădul de invaliditate

37
| |

14. Data scoaterii din evidență : anul..... luna.....

ziua..... (inclusiv decese)

38 39 40 41 42 43
| | | | | |

15. Cauza scoaterii din evidență

44
| |

16. Diagnosticul la deces : a)

45 46 47
| | | |

b)

48 49 50
| | | |

c)

51 52 53
| | | |

Semnătura și parafa medicului
de medicina muncii

Județul
 Localitatea
 Unitatea sanitară

PROCES-VERBAL Nr.

de cercetare a cauzelor de boală profesională

an lună zi

Subsemnatul dr posedînd legitimația nr., eliberată de Ministerul Sănătății în prezența (numele, prenumele, funcția), procedînd la cercetarea cazului de îmbolnăvire profesională din unitatea cu sediul în localitatea str. nr., depistat de unitatea sanitară cu diagnosticul de, am constatat următoarele :

1. Îmbolnăvirea se datorește următoarelor cauze :

2. Prin aceasta au fost încălcate următoarele norme de igienă a muncii :

Pentru prevenirea altor îmbolnăviri profesionale se vor lua următoarele măsuri :

1. răspunde termen
2. răspunde termen

Prezentul proces-verbal s-a întocmit în 3 exemplare, din care unul pentru unitate, unul pentru medicul de unitate (dispensarul medical de circumscripție) și unul pentru centrul sanitaro-antiepideemic județean (laboratorul de epidemiologie, cabinetul de medicina muncii din policlinică).

*Semnătura și parafa medicului
 care a efectuat cercetarea*

Subsemnatul conducătorul unității am primit un exemplar din procesul-verbal nr. din și am luat cunoștință de prescripțiile făcute.

Semnătura

an lună zi

L I S T A

bolilor profesionale declarabile

1. Intoxicații (acute, subacute și cronice) și consecințele lor. Cauze : substanțe cu acțiune toxică cunoscute în zonele de muncă.

2. Pneumoconioze, colagene, silicoză (silico-antracoza, silico-sideroza), azbestoză, aluminoză etc., simple sau asociate cu tuberculoza. Cauze : pulberi de bioxid de siliciu liber cristalin, fibre de azbest, pulberi de aluminiu etc. în atmosfera locurilor de muncă.

3. Îmbolnăviri respiratorii cauzate de pulberile organice (bisinoză, bronșită cronică, bronhioloalveolită alergică extrinsecă). Cauze : pulberi vegetale textile (bumbac, in, cânepă etc.) în atmosfera locurilor de muncă.

4. Îmbolnăviri respiratorii cronice cauzate de substanțe toxice iritante (iritația căilor aeriene, emfizemul pulmonar și fibroză pulmonară consecutivă bronșitei

cronice). Cauze : substanțe cronice iritante (bioxid de sulf, clor, oxizi de azot etc.) în atmosfera locurilor de muncă.

5. Astm bronșic, rinită alergică, rinită vasomotorie etc. Cauze : substanțe de natură vegetală sau animală; precum și substanțe chimice cu proprietăți alergizante (praf de ursol, sîdef, ricin, ipecacuana etc.).

6. Boli infecțioase și parazitare. Cauze : a) contact cu bolnavi infecțioși sau cu materiale contaminate ; b) contact cu animale bolnave sau cu produse contaminate de origine animală sau vegetală (carne, piele, lînă, păr, plante etc.) ; c) contact cu sol contaminat sau cu apă contaminată ; d) contact cu culturi de germeni, vaccinuri vii etc.

7. Îmbolnăviri datorită compresiunilor și decompresiunilor. Cauze : condiții de muncă în care personalul este expus la presiuni atmosferice crescute și scăzute.

8. Cancer profesional :

a) cancer pulmonar sau al altor organe, precum și mezoteliomul pleural și peritoneal cauzat de expunerea la fibre de azbest sau alte fibre minerale naturale ori artificiale ;

b) cancer pulmonar al căilor aeriene superioare, mucoasei sinusurilor maxilare și frontale, cauzat de expunerea la radiații ionizante și corpusculare produse de instalațiile roentgen, de acceleratorii de particule elementare sau de materiale radioactive, inhalarea gazelor și pulberilor radioactive ;

c) cancer pulmonar cauzat de expunerea la unele substanțe chimice cancerigene ;

d) limfosarcom hepatic provocat de expunerea la clorură de vinil ;

e) tumori ale căilor urinare (papiloame, cancer) ca urmare a expunerii la compuși aminici cancerigeni ;

f) tumori maligne ale pielii și leziuni precanceroase prin contact îndelungat profesional cu produse de distilare a huilei, petrolului și șisturilor bituminoase (smoală, asfalt, ulei antracenic, derivate de antracen, fenantren, combinații azoaminice, gudron, parafină, compuși ai arsenului etc.), radiații ionizante, radiații ultraviolete etc.

g) hemopatii maligne provocate de benzen, radiații ionizante etc.

9. Nevroze de coordonare. Miotenosinovite și tendinite cronice. Cauze : mișcări numeroase și frecvent repetate ; încordarea sistematică a mușchilor și ligamentelor respective sau presiune pe tendoanele respective.

10. Artroze cronice, periartrite, stiloidite, necroze aseptice, osteocondilite, bursite, epicondilitate. Cauze : presiune sistematică în regiunea articulațiilor respective, supraîncordarea și traumatizarea lor, muncă îndelungată la temperatură scăzută și umiditate.

11. Boala de vibrații (sindrom osteo-musculo-articular, sindromul Raynaud, sindrom nervos). Cauze : vibrații.

12. Varice foarte accentuate ale venelor membrelor inferioare, complicate cu tulburări trofice sau cu procese inflamatorii (tromboflebite). Cauze : poziție ortostatică îndelungată.

13. Tromboflebită de efort a membrelor superioare. Cauze : efort cu mișcări ample ale membrelor superioare.

14. Dermite acute și cronice, ulceratii, melanodermii și leucodermii. Cauze : a) contact prelungit cu substanțe chimice iritante (lacuri, solvenți, uleiuri minerale, hidrocarburi clorate, compuși ai arsenului, cromului, acizi, baze etc.) ; b) contact cu substanțe sensibilizante (nichel, ursoi, fluor, compuși ai beriliului, dinitroclorbenzen, antibiotice, rășini formaldehidice, formalină, compuși ai mercurului, novocaină, coloranți organici) ; c) acțiunea diferitelor radiații ionizante.

15. Laringite cronice accentuate, nodulii cîntăreților. Cauze : încordarea îndelungată a coardelor vocale în exercitarea profesiei.

16. Hipoacuzie și surditate de percepție. Cauze : acțiunea prelungită a zgomotului intens.

17. Astenopie acomodativă, agravarea miopiei preexistente. Cauze : încordarea permanentă a vederii în activități cu solicitarea aparatului vizual.

18. Cataractă. Cauze : a) acțiunea îndelungată și intensă a energiei radiante (radiații infraroșii, radiații ionizante penetrante, radiații de hiperfrecvență) ; b) acțiunea îndelungată a unor substanțe toxice (trinitrotoluenul, dinitrofenolul etc.).

19. Fotooftalmia. Cauze : acțiunea radiațiilor ultraviolete.

20. Conjunctivite și keratoconjunctivite. Cauze : substanțe toxice iritante și pulberi iritante în zonele de muncă.

21. Boala de iradiatii. Cauze : acțiunea radiațiilor ionizante.

22. Sindrom cerebro-astenic și tulburări de termoreglare, provocate de undele electromagnetice și hiperfrecvență.

23. Șoc caloric, colaps caloric, crampe calorice. Cauze : expunere la condiții meteorologice nefavorabile care provoacă supraîncălzirea organismului.

24. Psihonevroze. Cauze : îngrijirea îndelungată a bolnavilor psihiici în unități de psihiatrie.

ANEXA Nr. 7

NOXE CANCERIGENE

1. Azbest
2. Benzidină
3. Bis-clormetileter
4. Clorură de vinil
5. Crom hexavalent și metalurgia cromului
6. Cromat de zinc
7. Difenilen amină
8. Hidrocarburi policiclice aromatice (fracțiunea extractibilă în benzen)
9. Alfa-și beta-naftilamină
10. Nichel (compuși solubili)
11. 4-Nitrodifenil
12. N. Nitrozodimetilamină
13. Propiolactonă B
14. O. Tolidină
15. Radiații ionizante

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR

ORDIN**pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Gărzii financiare**

Ministrul economiei și finanțelor,
 în baza prevederilor art. 20 din Legea nr. 30/1991 privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii financiare,
 în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 328/1991 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Finanțelor, cu modificările ulterioare,
 emite următorul ordin :

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind organizarea și funcționarea Gărzii financiare, anexă la prezentul ordin.

Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin, Regulamentul privind organizarea și funcționarea

Gărzii financiare, aprobat prin Ordinul nr. 4/1991, se abrogă.

Art. 2. — Garda financiară și Direcția generală de organizare, resurse umane și servicii generale se însărcinează cu aducerea la îndeplinire a prezentului ordin.

Ministrul economiei și finanțelor,

George Danielescu

București, 1 octombrie 1992.

Nr. 1079.

ANEXĂ

REGULAMENT**privind organizarea și funcționarea Gărzii financiare****I. Dispoziții generale**

Art. 1. — Garda financiară este un corp de control financiar specializat al statului, militarizat, neîncăzarmat, care își desfășoară activitatea, potrivit legii, pe întreg teritoriul țării și este subordonată ministrului economiei și finanțelor.

Modul de organizare și funcționare a aparatului Gărzii financiare, condițiile de angajare, drepturile și obligațiile personalului, precum și procedura de constatare a faptelor și de contestare a actelor încheiate sînt cele stabilite prin prezentul regulament.

II. Organizarea și funcționarea Gărzii financiare

Art. 2. — Garda financiară are un aparat central cu competență generală, organizat în cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor, iar în județe și municipiul București sînt constituite secții ale Gărzii financiare în structura direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat.

Art. 3. — Garda financiară este pusă sub comanda unui comisar general — cu rang de subsecretar de stat, iar activitatea sa este coordonată de Comandamentul gărzii, condus și alcătuit în condițiile legii.

Comandamentul Gărzii financiare analizează și debatare problemele și rezultatele activității acesteia, stabilind măsuri de perfecționare a muncii; comandamentul poate invita la ședințele sale conducători și specialiști din cadrul altor compartimente din Ministerul Economiei și Finanțelor sau de la alte ministere, departamente și instituții publice cu atribuții în domeniul economico-financiar și al controlului.

Art. 4. — Comandamentul Gărzii financiare se întrunește trimestrial sau ori de cîte ori este nevoie și își desfășoară activitatea pe baza programelor de acțiune.

Art. 5. — Comisarul general, ca șef al Gărzii financiare, are următoarele atribuții principale :

a) asigură, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, conducerea cu eficiență și operativitate a aparatului Gărzii financiare ;

b) asigură ca fiecare persoană să-și îndeplinească îndatoririle și să aplice dispozițiile prevăzute de legi, regulamente, ordine ; asigură controlul activității secțiilor teritoriale ;

c) execută anchete și inspecții speciale ordonate de ministrul economiei și finanțelor, de comandamentul gărzii sau din proprie inițiativă ;

d) în cazul descoperirii de nereguli și incorectitudini, ia sau ordonă măsurile ce se impun ;

e) primește și asigură soluționarea sesizărilor și reclamațiilor în legătură cu abaterile de la legile fiscale, de la reglementările vamale, precum și de la normele de comerț, cu consultarea, după caz, a direcțiilor de specialitate din Ministerul Economiei și Finanțelor ;

f) prevede și supune la timp conducerei Ministerului Economiei și Finanțelor necesarul de resurse pentru asigurarea condițiilor de desfășurare normală a activității ;

g) emite delegații subalternilor pentru misiuni și însărcinări speciale ;

h) numește și eliberează din funcție personalul Gărzii financiare și aplică sancțiunile prevăzute de lege, cu excepțiile prevăzute la art. 15 ;

i) stabilește, cu acordul ministrului economiei și finanțelor, atribuțiile celorlalte funcții de conducere din aparatul Gărzii financiare.

Comisarul general răspunde în fața ministrului economiei și finanțelor pentru întreaga activitate a Gărzii financiare.

Semestrial, comisarul general, șef al Gărzii financiare va prezenta spre analiza conducerii ministerului

un raport asupra activității acesteia, desfășurată în perioada supusă raportării.

Art. 6. — Comisarul general, șef al Gărzii financiare este împuternicit să emită reguli, metode și procedee privind executarea controlului, raportarea rezultatelor și alle dispoziții necesare bunei desfășurări a controlului.

Art. 7. — În aparatul central, precum și la secțiile teritoriale ale Gărzii financiare se organizează divizii și compartimente de specialitate, potrivit organigramei aprobate de ministrul economiei și finanțelor.

Comisarul general este ajutat în activitatea sa de un număr de adjuncți ; secțiile sînt conduse de un comisar șef de secție și adjuncți, iar diviziile, de către un comisar șef de divizie.

Art. 8. — Secțiile Gărzii financiare fac parte din structura direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat, sînt subordonate ierarhic numai comisarului general, șef al Gărzii financiare și au competență de control pe teritoriul județului în care sînt organizate, respectiv al municipiului București și sectorului agricol Ilfov.

Comisarii secțiilor teritoriale ale Gărzii financiare pot acționa, în baza ordinului comisarului general sau cu acordul directorilor generali ai direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat, și în raza teritorială a altor județe, comunicînd direcțiilor generale în cauză rezultatele misiunii.

În caz de continuare a unei misiuni sau a unei activități de control și cercetare ce nu suferă amîinare, personalul Gărzii financiare poate acționa și în raza teritorială de activitate a altor secții, comunicînd despre aceasta Direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat competentă în acel teritoriu. De asemenea, în caz de detașare sau misiune ordonată pe raza teritorială a altei secții, personalul Gărzii financiare are competența teritorială stabilită pentru acea secție.

Personalul Gărzii financiare din aparatul central are competență de verificare pe întreg teritoriul țării.

III. Condițiile de angajare și promovare a personalului

Art. 9. — Selecționarea personalului în vederea angajării, definitivării și promovării în funcții ierarhice sau în funcții de conducere se face pe bază de concurs, potrivit legii.

Art. 10. — Garda financiară își recrutează personalul de execuție pentru ocuparea funcțiilor de comisar dintre cetățenii români care îndeplinesc următoarele condiții :

a) bărbați, cu serviciul militar satisfăcut, apți pentru serviciul operativ și să nu depășească vîrsta de 45 de ani ;

b) să nu fi fost pedepsiți pentru săvîrșirea unor infracțiuni ;

c) să fie absolvenți ai unor instituții de învățămînt superior economic sau juridic. Pot fi angajate și persoane cu pregătire medie de specialitate economică, în proporție de 20% din numărul de posturi de specialitate, dar numai în condițiile în care nu pot fi recrutate cadre cu pregătire superioară.

Art. 11. — Ofițerii și subofițerii activi, specializați în asigurarea funcționării în regim militarizat a Gărzii financiare, pot fi detașați după promovarea concursului de admitere la solicitarea Ministerului Economiei și Finanțelor, cu aprobarea conducerii ministerului de unde provin.

Art. 12. — Candidații care solicită încadrarea în Garda financiară vor fi supuși unei preselecții medicale și psihologice, care este eliminatorie, ce se va organiza și desfășura prin unitățile medicale, specializate ale Ministerului Apărării Naționale sau ale Ministerului de Interne.

Art. 13. — Candidații admiși la preselecție se pot prezenta la concursurile organizate potrivit metodologiei aprobate prin ordin al ministrului economiei și finanțelor.

Art. 14. — La încadrare, personalul Gărzii financiare este obligat să depună jurămîntul solemn prevăzut de lege, care se va consemna într-un act scris, semnat de persoana în cauză, și se va păstra la dosarul personal.

Personalul Gărzii financiare din aparatul central, precum și comisarii șefi de secție vor depune jurămîntul solemn în fața comisarului general al Gărzii financiare.

Persoanele încadrate la secțiile Gărzii financiare din cadrul județelor și municipiului București vor depune jurămîntul în fața comisarului șef de secție, la ceremonie participînd și un reprezentant al comisarului general, șef al Gărzii financiare.

Art. 15. — Numirea comisarilor generali adjuncți, a comisarilor șefi de secție, adjuncților acestora și a șefilor de divizii se face prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, la propunerea comisarului general.

Art. 16. — Transferul, detașarea, delegarea pînă la 60 de zile, aplicarea sancțiunilor disciplinare, inclusiv desfacerea contractului de muncă al personalului, cu excepția celui prevăzut la art. 15, se fac, în condițiile legii, de comisarul general.

IV. Executarea serviciului, drepturile și obligațiile personalului Gărzii financiare în exercitarea atribuțiilor de serviciu

Art. 17. — În exercitarea atribuțiilor prevăzute de art. 15 din Legea nr. 30/1991 privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii financiare, aparatul Gărzii financiare execută :

a) serviciul ordinar ;

b) serviciul extraordinar.

Serviciul ordinar se execută zilnic sau periodic de către personalul Gărzii financiare, pe baza legitimației de serviciu, fără a fi nevoie de ordin special, și cuprinde atribuțiile prevăzute la art. 15 lit. a) și b) din Legea nr. 30/1991 privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii financiare.

Serviciul extraordinar se execută de către personalul Gărzii financiare numai în virtutea ordinelor sau delegațiilor speciale date de conducerea Ministerului Economiei și Finanțelor, potrivit art. 15 ultimul alineat din Legea nr. 30/1991 privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii financiare.

La orice acțiune de control participă minimum două persoane din Garda financiară.

Art. 18. — În conformitate cu prevederile art. 17 din Legea nr. 30/1991, personalul Gărzii financiare este în drept :

a) să efectueze controale în localurile și dependențele în care se produc, se depozitează, se comercializează bunuri sau se desfășoară activități care fac obiectul impozitării ;

b) să verifice existența și autenticitatea documentelor justificative pe timpul transportului, precum și în locurile de desfășurare a unor activități de producție, prestări servicii, acte și fapte de comerț, când există indicii de sustragere de la îndeplinirea obligațiilor fiscale sau de realizare a unor procedee interzise de lege ;

c) să verifice registrele și orice alte documente din care rezultă îndeplinirea obligațiilor fiscale ;

d) să efectueze, în condițiile și potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală, percheziții în locuri publice sau particulare — case, curți, dependințe și grădini —, dacă există indicii că în aceste locuri sînt ascunse mărfuri sau instalații cu care se fabrică produse fără îndeplinirea obligațiilor fiscale sau dacă se comit alte fraude fiscale ;

e) să confişte, în condițiile legii, obiectele sau produsele — corpuri delictive — sustrate de la plata impozitelor și taxelor sau ale căror fabricație și desfășurare sînt interzise, precum și să ridice documentele care pot servi la dovedirea fraudelor sau contravențiilor descoperite ;

f) să constate contravenții și să aplice sancțiunile corespunzătoare potrivit competenței prevăzute de lege ; să ia măsura confiscării mărfurilor sau produselor care au servit sau au fost destinate să servească la săvîrșirea vreuneia din faptele pentru care, prin lege, se prevede luarea unei astfel de măsuri ;

g) să sesizeze organele de urmărire penală în legătură cu infracțiunile constatate cu ocazia exercitării atribuțiilor de serviciu ;

h) să poarte uniformă, să păstreze, să folosească și să facă uz de armamentul și mijloacele din dotare, în condițiile legii.

Art. 19. — Personalul Gărzii financiare are următoarele obligații principale :

a) să încheie cu obiectivitate și fără părtinire acte scrise asupra rezultatelor controlului și constatărilor făcute ;

b) să execute în mod legal dispozițiile primite, informînd asupra modului de îndeplinire a acestora ;

c) să păstreze secretul de serviciu, precum și asupra informațiilor cu caracter confidențial deținute ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu și să nu le facă publice, în afara cazului cînd îndatorirea funcției sau nevoile justiției nu impun în mod absolut contrariul ;

d) să nu pretindă și să nu primească nici un fel de bunuri în natură sau în bani, nici să-și creeze avantaje în legătură cu serviciul sau prin exercitarea funcției ;

e) să transmită toate cererile și reclamațiile ce intră în specificul activității Gărzii financiare, pe cale ierarhică ;

f) să păstreze în bună stare bunurile din dotare ;

g) să respecte cerințele statutului funcționarului public ;

h) să nu facă parte din vreun partid sau organizație politică ;

i) să nu consume băuturi alcoolice în timpul serviciului sau să accepte să i se servească masa gratuit.

În exercitarea atribuțiilor, personalul Gărzii financiare este obligat să-și facă cunoscută, în prealabil, calitatea și să prezinte legitimația de serviciu. Este obligat să aibă o conduită demnă, politicoasă, civilizată față de cetățeni, fermă și intransigentă față de cei ce încalcă legile țării.

Încălcarea oricărei obligații de serviciu atrage aplicarea de sancțiuni disciplinare, contravenționale sau penale, după caz.

Art. 20. — Serviciul extraordinar în cadrul unităților teritoriale se organizează și se execută pe baza ordinului scris al șefului secției, iar în lipsa acestuia, al înlocuitorului desemnat. În ordin se vor preciza locul și timpul în care trebuie să se execute controlul.

Rezultatul controlului, evenimentele survenite și măsurile luate se consemnează într-un proces-verbal de control, iar evenimentele deosebite se raportează imediat șefului ierarhic. Dacă la control se constată numai fapte care constituie contravenții, acestea se consemnează în procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, potrivit modelului anexat, nemaifiind necesară întocmirea procesului-verbal de control. La ieșirea din serviciu, documentele de control se depun și se înregistrează la sediul Gărzii financiare.

Art. 21. — Personalul aflat în serviciu este obligat să execute, în termenul fixat, ordinele și dispozițiile primite ; în cazurile cînd are indicii temeinice privind existența unor nereguli sau fraude ale căror urmărire și constatare nu pot suferi întârziere, raportează imediat șefilor ierarhici și procedează conform ordinelor primite.

Asemenea situații se menționează necondiționat în procesul-verbal de control.

Art. 22. — Personalul Gărzii financiare este obligat să sprijine prin mijloace și procedee de control specifice, organele de control financiar și celelalte servicii din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor, la cererea scrisă a acestora și cu acordul prealabil al comisarului șef de secție.

Art. 23. — Serviciul de control în porturi, aeroporturi, puncte de control vamale pentru trecerea frontierei și asupra mijloacelor de transport se poate executa la orice oră din zi sau din noapte și în orice situație s-ar găsi produsele ; la agenții economici și comerciali, în depozite sau la producători, controlul se va face, pe cît posibil, numai în zilele lucrătoare cînd aceștia sînt în activitate, ținîndu-se seama de dispozițiile legale în vigoare.

Art. 24. — Dacă organele Gărzii financiare constată contravenții pentru care nu au competență să aplice sancțiuni sau să confişte bunurile, sînt obligate să încheie acte de constatare preliminară pe care să le trimită organelor în drept pentru definitivarea verificării și luarea măsurilor legale.

De asemenea, dacă constată săvîrșirea unor fapte sau neîndeplinirea unor obligații ce revin comercianților ori agenților economici verificați, pentru care competența sancționării cu amendă civilă revine instanței judecătorești, sesizează instanța pentru aplicarea amenzilor, numai dacă legea prevede că sesizarea se poate face de oricare persoană interesată. Sesizarea se face pe baza actului de constatare încheiat în acest scop.

Art. 25. — În cazul în care organele Gărzii financiare, în cadrul atribuțiilor lor de control, constată abateri de la dispozițiile legale în vigoare, pot lua măsura ca făptuitorii să fie conduși la sediul gărzii din care fac parte sau la cea mai apropiată unitate a acesteia, la care se vor depune și obiectele reținute pentru clarificarea faptelor, stabilirea provenienței bunurilor și întocmirea formalităților legale.

Art. 26. — În situația în care organele Gărzii financiare constată fapte care, potrivit legii, sînt considerate

infracțiuni, ele procedează în conformitate cu dispozițiile Codului de procedură penală, sesizînd de îndată organele competente și predînd corpurile delictive.

Dacă după încheierea cercetărilor nu se constată săvîrșirea unei infracțiuni, corpurile delictive, dacă nu au fost restituite de magistrat persoanei de la care au fost reținute și au fost înapoiate Gărzii financiare care le-a reținut, acestea vor fi restituite celor în drept sau valorificate, după caz, potrivit normelor legale.

Art. 27. — Constatările personalului Gărzii financiare, care impun continuarea controlului în contabilitatea agenților economici pe o perioadă mai mare de 8 ore, se vor comunica de îndată directorului general al Direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat, care va dispune continuarea verificării de către direcția controlului financiar de stat sau direcția impozite și taxe, în raport de natura constatărilor.

Eventualele nereguli constatate se vor raporta pe cale ierarhică, comisarului general.

Art. 28. — Personalul Gărzii financiare, în limitele atribuțiilor stabilite prin lege, colaborează cu alte organe specializate ale statului, care au atribuții în domeniul fiscal și al reglementărilor vamale sau al respectării normelor de comerț, la împiedicarea oricărui sustrageri sau eschivări de la plata impozitelor și taxelor, a activității de contrabandă și a oricărui procedee interzise de lege în activitatea de comerț.

Art. 29. — Personalul aparatului central al Gărzii financiare asigură permanent controlul activității secțiilor Gărzii financiare din județe și municipiul București, raportînd cele constatate comisarului general și propunînd măsurile ce urmează a fi luate, potrivit legii.

V. Procedura de constatare a faptelor și de contestare a actelor

Art. 30. — Garda financiară este împuternicită să constate contravențiile și să aplice sancțiunile prevăzute de Legea nr. 30/1991 și de alte acte normative care reglementează activitatea de control și pentru aplicarea cărora este abilitată.

Actele de stabilire și sancționare a contravențiilor se întocmesc cu respectarea prevederilor Legii privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, prin care se dispune, potrivit legii, apli-

carea numai a amenzii sau a amenzii însoțite de măsura confiscării, se întocmește prin act distinct de actul de control, prin care se dispune aplicarea și a altor măsuri.

Art. 31. — Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor se poate face plîngere, în termenul prevăzut de Legea privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

Art. 32. — Plîngerea se depune la secția Gărzii financiare, respectiv la Garda financiară centrală, din care face parte agentul constatat, însoțită de copia procesului-verbal de constatare a contravenției.

Art. 33. — Plîngerea, împreună cu dosarul cauzei, se înaintează de secția Gărzii financiare, respectiv de Garda financiară centrală, de îndată, judecătorei în a cărei rază teritorială a fost săvîrșită contravenția. În cazul amenzii aplicate unei persoane juridice, plîngerea acesteia se rezolvă de organul indicat în legea care prevede sancționarea persoanei juridice. Dacă legea nu indică un asemenea organ, plîngerea se rezolvă în condițiile Legii privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

Art. 34. — Pentru contravențiile prevăzute de Legea nr. 12/1990, republicată în anul 1991, privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale-ilecite, se vor respecta următoarele reguli speciale :

a) în cazul în care agentul constatat apreciază că pentru contravențiile prevăzute la art. 2 alin. 1 sancționarea cu amendă nu este îndestulătoare, nu mai aplică amenda, iar procesul-verbal de constatare va fi trimis de îndată judecătorei în a cărei rază teritorială a fost săvîrșită contravenția ;

b) în cazul în care contravenientul nu a achitat, cu rea-credință, amenda în termen de 30 de zile de la rămînerea definitivă a sancțiunii, Garda financiară din care face parte agentul constatat va sesiza instanța de judecată pe a cărei rază teritorială s-a săvîrșit contravenția, pentru a lua măsurile prevăzute la art. 4 din lege ;

c) pentru faptele prevăzute la art. 1 lit. l) — p), care în conformitate cu art. 5 constituie infracțiuni, se întocmesc acte de constatare potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală, care se depun Procuraturii, în termenul prevăzut de lege ;

d) în conformitate cu art. 9, pe lângă sancționarea contravențională, organul din care face parte agentul constatat poate cere sancționarea disciplinară a salariaților unităților controlate.

Art. 35. — Măsurile dispuse ca urmare a controlului, stabilite potrivit legii, altele decît aplicarea sancțiunilor contravenționale, se comunică celor controlați în termen de 30 de zile de la terminarea controlului, la sediul acestora, și pot fi contestate, la comisarul general, în termen de 30 de zile de la primirea notificării lor.

Comisarul general va soluționa contestațiile prin decizie, care se comunică în termen de 45 de zile de la primirea acestora.

Decizia de soluționare a comisarului general este executorie și poate fi atacată în termen de 30 de zile de la luarea la cunoștință la organele judecătorești competente, după procedura contenciosului administrativ.

Art. 36. — Actele de constatare a unor încălcări ale normelor legale privitoare la impozite și taxe vor fi comunicate de îndată organelor financiare competente pentru a fi soluționate în condițiile și termenele stabilite în reglementările legale ce au ca obiect impozitele și taxele respective.

Art. 37. — La secțiile Gărzii financiare se va organiza și se va conduce evidența proceselor-verbale încheiate de comisari, care să asigure valorificarea constatărilor și urmărirea executării măsurilor dispuse, la termenele prevăzute de lege.

VI. Utilizarea armamentului și echipamentului

Art. 38. — Când, în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, se întâmpină rezistență ori autorii fraudelor încearcă să dispară cu obiectele ori produsele găsite asupra lor, personalul Gărzii financiare este dator să împiedice acest fapt, folosind orice mijloace legale, inclusiv armamentul din dotare.

În acțiunile sale poate solicita ajutorul organelor de poliție, iar în zona de frontieră, și al organelor de grăniceri sau de control trecere frontieră.

Art. 39. — Personalul Gărzii financiare poate face uz de armă, în condițiile legii, în caz de legitimă apărare, când îi este pusă în pericol viața ori integritatea corporală, împotriva celor care ripostează sau încearcă să riposteze cu arma ori cu alte obiecte pentru a se sustrage identificării și stabilirii provenienței bunurilor sau pentru a-și asigura fuga de la locul faptei.

Se poate face uz de armă după ce s-a făcut somația legală.

Somația se face prin cuvântul „STAI“, iar în caz de nesupunere, se somează prin cuvintele „STAI CĂ TRAG“.

Dacă cel în cauză nu se supune nici de această dată, se trage un foc de armă în sus.

În cazul în care, după executarea somației legale, persoana în cauză nu se supune, se poate face uz de armă împotriva acesteia.

Uzul de armă se va face în așa fel încât să ducă la imobilizarea celor împotriva cărora se folosește arma,

trăgându-se, pe cât posibil, la picioare, pentru a evita cauzarea morții acestora.

Pentru nerespectarea procedurii legale privind uzul de armă, persoana în cauză va fi direct responsabilă, potrivit legii.

Art. 40. — După întrebuințarea armei se va da ajutor celui rănit pentru a fi transportat la cea mai apropiată unitate sanitară, raportându-se imediat comisarului șef de secție, respectiv comisarului general.

Totodată se va încheia un proces-verbal în care se vor consimna împrejurările izbucnirii armei de foc, ce se va înainta de îndată Procuraturii pe raza căreia s-a făcut uzul de armă.

Art. 41. — Echiparea și dotarea Gărzii financiare se fac potrivit normelor legale, în baza prevederilor de cheltuieli aprobate pentru Ministerul Economiei și Finanțelor din bugetul administrației centrale.

Art. 42. — Personalul Gărzii financiare are dreptul și este obligat să poarte în timpul serviciului uniformă și semne distincte, potrivit funcțiilor ierarhice, precum și insigne, după modelul și în condițiile stabilite de normele legale. În anumite situații, la ordinul comisarului general, personalul gărzii va purta în timpul serviciului ținuta civilă.

De asemenea, va purta arme de foc, cât și alte mijloace de autoapărare din dotare și va utiliza, în îndeplinirea atribuțiilor, aparatură tehnică, mijloace de transport și alte mijloace pentru preîntâmpinarea și descoperirea fraudelor.

Art. 43. — Garda financiară centrală și secțiile teritoriale vor avea un program de pregătire profesională și militară a personalului, cuprinzând studiul și dezbaterea actelor normative, regulamentelor și ordinelor privitoare la atribuțiile acestuia, precum și trageri cu armamentul din dotare.

Programul de tragere cu armamentul din dotare se va realiza în poligoane amenajate ale unităților Ministerului Apărării Naționale sau Ministerului de Interne, pe baza convențiilor încheiate cu comandamentele acestora.

VII. Dispoziții finale

Art. 44. — Prezentul Regulament privind organizarea și funcționarea Gărzii financiare a fost aprobat prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1079/1992, înlocuind Regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 4/1991, și intră în vigoare la data publicării sale în Monitorul Oficial al României.

GARDA FINANCIARĂ

PROCES-VERBAL Nr.
de constatare și sancționare a contravențiilor

încheiat în ziua luna anul

Subsemnații , avînd funcția de ,
 în temeiul Legii nr. 30/1991 și în baza legitimațiilor nr. , eliberate de Garda financiară, în
 urma controlului efectuat în ziua luna anul ora la
 din str. nr. , am constatat următoarele : 1

2

3

Faptele de mai sus constituie contravenții prevăzute la : art. 1
 din ; art. 2 din ; art. 3 din

De săvîrșirea acestor fapte se face vinovat(ă)

fiul (fiica) lui și al(a) , în vîrstă de ani, avînd ocupația de
 domiciliat(ă) în str. nr. bl. , sc. ,
 et. ap. , sectorul ; legitimat(ă) cu seria nr. , eliberat de
 la data de

Față de contravențiile constatate se aplică următoarele sancțiuni : 1

A. Contravenientul se amendează cu 2 3
 lei cf. art. din ; lei cf. art. din ;
 lei cf. art. din în sumă totală de lei

Organ constatator

Contravenient

Martor

ANEXA

Amenda se va achita în contul nr. deschis la
 în conformitate cu art. 26 alin. 1 din Legea nr. 32/1968, contravenientul se/nu se angajează să achite
 în termen de 48 de ore jumătate din minimul amenzii, respectiv suma de lei, iar
 chitanța se va depune sau se va transmite prin poștă, recomandat, în termenul arătat, la sediul Gărzii fi-
 nanciare din str. nr.

În situația în care contravenientul nu va achita amenda în termen de 15 zile de la data comunicării
 procesului-verbal, se va proceda la executarea silită, în condițiile legii.

B. În conformitate cu art. din se confiscă de
 la contravenient următoarele bunuri :

Pentru fapta de la pct. :

Bunurile confiscate aparțin

Contravenientul a formulat următoarele obiecțiuni :

Împotriva prezentului proces-verbal, care ține loc și de înștiințare de plată, se poate face plîngere în
 termen de 15 zile de la data comunicării. Plîngerea va fi însoțită de copia procesului-verbal și se va depune
 la Garda financiară

Întocmit în 3 exemplare, din care o copie s-a înmînat azi sau se va comunica contravenientului.

Organ constatator

Contravenient

Martor : Numele și prenumele domiciliat în
 str. nr. bl. sc. et. ap. sector, posesor al,
 seria nr., eliberat la data

DOVADA

Bunurile arătate în prezentul proces-verbal au fost predate la data de
 dlui(dnei), avînd funcția de
 la, cu sediul în

Predator

Primitor

RECTIFICARE

In Legea nr. 49 din 25 mai 1992 pentru modificarea și completarea unor reglementări din legislația de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 26 mai 1992, la articolul VI prima liniuță se va citi „Decretul nr. 330/1977“.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, str. 13 Septembrie — Casa Republicii sector 5,
cont 30 98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București,
str. Blanduziei nr 1, sector 2, telefon 6.11.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 6.68 55.58.
